

ଛେ
ଦି
ବ୍ରା
ହୃ

ସଂକଳନ

୩
ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ସେମାନେ ସଂକଳନ ନେଇଛନ୍ତି, ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଆଗକୁ
ନେବାର ବାଟ ବି ଚିଆରି କରିଛନ୍ତି ପ୍ରତିଦିନୀ ନ ହୋଇ
ପାରିଷ୍ଵାରିକତାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ସହ ସମସ୍ତ ଯୁବପିଡ଼ିଙ୍କ
ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ପାଲିଛନ୍ତି। ଗଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଛନ୍ତି ଗୋଟେ ସୁମ୍ମ, ସୁନ୍ଦର
ପରିବେଶ ଓ ସମାଜ...

କ୍ୟାଲେଣ୍ଡର

୮/୯

ସେଲିବ୍ରିଟି କର୍ତ୍ତର

୫

ସଂକଳନ

ଯୁଦ୍ଧପତି ଆମ

ସହିଦର ଶକ୍ତି ଆମ ସାହସ । ତାଙ୍କୁ ନେଇ ଯେତେ
ସବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଆଉ ସମ୍ଭାବନା । ତେବେ କେହି କେହି କୁହନ୍ତି ଯେ,
ଆଜିକାର ଯୁଗରୋଷ୍ଟୀଙ୍କ ଭିତରେ ନାହିଁ ସହନଶୀଳତା, ପାରସ୍ପରିକତା
ବଦଳରେ ନିଜ ଭିତରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସତ
କହିବାକୁ ଗଲେ, ଏମିତି ଅନେକ ଯୁବତୀ ଯୁବକ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ଏ
କଥାକୁ ସଫ୍ରେଣ୍ଟ ଭୁଲ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେବା,
ଭ୍ରାତ୍ରାବ, ପରିବେଶ, ପରୋପକାର ହିଁ ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାଲନ୍ତି ଯାଇଛି । ଏକ
ସୁନ୍ଦର ଦୁନୀଆର ସଂକଳନ ଭିତରେ ସେମାନେ ଆଗେ ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ସେବାକୁ ଭୃଷ୍ଟି-ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସେ ଦେଖୁଥିଲେ ଅଗ୍ରଣ୍ଣ ମାସରେ
ପାଣି ଆସିବ, ଯିବା ଆସିବାରେ ଲୋକ ନାହିଁ ନ ଥିବା ସମସ୍ୟା ଭୋଗିବେ ।
ଯୁବା ବାହିଶରେ ପୋଲ ତିଆରି ହେବା ପରେ ଲୋକ ଯା’ଆସ କରିବେ ।
ପୋଲ ତିଆରିରେ ଦୁଇ ମାସ ଲାଗିଯାଏ । ଏଥବୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ଯେତେବେଳେ
ତାକୁ ପଦର ବର୍ଷ ସେ ସାଜମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆଖିପାଖ ଗାଁର ବାଉଁଶ ଆଣି
ପୋଲ ତିଆରି କଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ପାଣି ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି
ସମସ୍ୟା ହେଲା ନାହିଁ । ସରପଞ୍ଚ ଖୁସି ହୋଇ ପିଲାମାନେ ଝର୍କ କରିଥୁବା ସବୁ
ପଲତା ଦେଇଦେବା ସହ ପ୍ରଶଂସା ଦି କଲେ । ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କର ଦାନ୍ତିର
ନେଇଥିଲେ ପ୍ରିୟବ୍ରତ ପଞ୍ଚ । ପ୍ରିୟବ୍ରତ ଘର କେମ୍ପାଡ଼ାର ନାମକାର
ଗାଁରେ । ସ୍କୁଲ ଓ କଲେଜ ସମୟରେ ସେ ସାଜମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ରାସ୍ତା
ତିଆରି କରିବା, ରାସ୍ତା ସଥା କରିବା, କାହାକୁ ଆଣିଧ ଦେବା, କାହାକୁ
ଡାକ୍ରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେଇଯିବା ଆଦି କାମ କରୁଥିଲେ । ଖାଲି ସମୟରେ
ଏହି ସବୁ କାମ କରି ସେ ଆନନ୍ଦ ପାଉଥିଲେ । ୨୦୦୭ ମସିହାରେ ପ୍ରିୟବ୍ରତ
ଭୂବନେଶ୍ୱର ଆସନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି-ଥରେ ବସରେ କୋଣକୁ ଯିବା ସମୟରେ
ନ ବର୍ଷର ପିଲା ତା’ ବାପା ମା’ଙ୍କ ସହ ବସରେ ଯାଉଥାଏ । କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ
ଜାଣିଲି ପିଲାଟି ଏମସରୁ ଫେରୁଥାଏ । ତାକୁର ତାକୁ ଦିଲୀ ଏମସ ମେଲ

**ସେମାନେ ସଂକଳନ ନେଇଛନ୍ତି, ସ୍ଵପ୍ନ
ଦେଖୁଛନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଆଗକୁ ନେବାର ବାଟ
ବି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି ପ୍ରତିବନ୍ଦୀ ନ ହୋଇ
ପାରନ୍ତାରିକତାରେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା
ସହ ସମସ୍ତ ଯୁବପିତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦାହରଣ
ପାଇସିଛନ୍ତି ଗଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା
କରୁଛନ୍ତି ଗୋଟେ ସୁମ୍ମ, ସୁନ୍ଦର
ପରିବେଶ ଓ ସମାଜ...**

ତିକିଶା କରିବା ପାଇଁ କହିଥାନ୍ତି । ପିଲାଟିର ହୃଦ୍ୟରେ ସମସ୍ୟା ଥାଏ । ତା’
ବାପା ପଥର କଣାଳି । ତେଣୁ ଭାବିଲି ଏଠାରେ ଯଦି ତିକିଶା ନ ହୋଇ ପାରୁଛି
ଦିଲୀ ଯିବା ପରେ ଏମାନେ ସେଠାକାର ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ଜାଣିବେ, ଜାଣିବେ, ଜାଣିବେ
କୁଣ୍ଠିବେ । ଭଲ ତିକିଶା କେମିତି ପାଇପାରିବେ ? ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଗାରିଲି ଏଠାରେ
ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରାଇଭେଟ ହେଲେ ତିକିଶା ହେଲେ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ହେଲେ
କରିବେକି ? ସେ ଖୁସି ହୋଇଗଲେ । ତା’ ପରେ ମୁଁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ଦୀଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ
ପ୍ରକୋଷ୍ଟରେ ଦରଖାସ୍ତ କରିବା ପରେ ସେହି ନା ବର୍ଷ ପିଲାଟିର ଅପରେଶନ
ଆପୋଲରେ ହୋଇପାରିଲା । ଏହା ଥିଲା ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଘରଣା ।
ଏହା ପରେ ଏହାରି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଗରିବ, ଅସହାୟ ଗୋଗାଙ୍କର
ତିକିଶା ସୁରିଧା କରାଇଛି । ମୁଁ
ଆବେ, ଯଦି ସରକାର ସୁରିଧା
ଦେଉଛନ୍ତି, ଗରିବ ଲୋକ
ସେଥିରୁ ବଞ୍ଚିତ କାହାକୁ
ହେବେ । ଏହା ଛଢା
ରାସ୍ତାରେ ଯଦି ମଣିଷ
କି ମୁକ୍ଳାପ୍ରାଣୀ କାହାର

ଆଜି ତେ ଶୁଭ

ହୋଇଯାଏ ବା କିଏ

ଅସହାୟ ହୋଇ ଗୋଗାରେ

ପଢିଥିବାର ଦେଖନ୍ତି ସେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ

ସାହାୟ୍ୟର ହାତ ବଢାନ୍ତି । କାନ ପଢି ଯାଇ ଥିବା

ଏକ ବୁଲା ପଣ୍ଡର ତିକିଶା ଦ୍ୟାନ୍ତି ନେବାବେଳେ ସେ ସମାଜସେବା ସୁଶାନ୍ତ
ସାହୁଙ୍କ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଆସନ୍ତି । ଆଉ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ତାଙ୍କି ପଦାଙ୍କ
ଅନୁସରଣ କରି ଏହି ସବୁ ସେବା କାମରେ ଆଗକୁ ବଢନ୍ତି । ସୁଶାନ୍ତଙ୍କ ସହ
ମିଶି ଫଳଦୋକାନୀ ଫୋପାତି ଦେଉଥିବା ପବାଶା ଆମରୁ ତାକୁଆ
ବାହାର କରି ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାର ଆମ ଗଛ ଲଗାଇଛନ୍ତି । ସେମିତି ଗୁପ୍ତରୁ
ବିକଳିଙ୍କଠୁରୁ ତେଣୁଳି ମଞ୍ଜି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଞ୍ଜି ସଂଗ୍ରହ କରି ବିକଳ
ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଛ ଲଗାଇ ଜଳାଇ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରିୟବ୍ରତଙ୍କ ଗୁପ୍ତରେ ଏବେ
ସଦସ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ୭୦ ଜଣ । ଡିଶାର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏମାନେ କାମ
କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହି ଗୁପ୍ତ କେନ୍ଦ୍ରପଦାର ଗୋଟିଏ ପରିବାର ମା’ ଓ ମୁକ୍ତ
ବୟକ୍ତି ଡିଅଙ୍କ ପାଇଁ ଘରଟିଏ କରିବାର ଯୋଜନା ରଖିଛନ୍ତି । ପ୍ରିୟବ୍ରତଙ୍କର
ସବୁରୁ ବଡ଼ ଜଳ୍କା ହେଲା ସରକାର ଯେଉଁବୁ ସାମ୍ପ୍ରେସି ସାମ୍ପ୍ରେସି ରଖିଛନ୍ତି ଗରିବ
ଲୋକ ୦କାମିରେ ନ ପଡ଼ି ସେଥିରେ ଉପକୃତ ହୁଅଛୁ ।

ସବୁଜ ଭାରତର ସ୍ଵପ୍ନ-ସ୍ଵପ୍ନ ପଡ଼ା ସମୟରୁ ହିଁ ସେମାନେ ଦେଖୁଥିଲେ
ବରୁଜ ସୁନ୍ଦର ପରିବେଶର ସ୍ଵପ୍ନ । ସ୍ଵୁଲ ହତାରେ ଗଛ ଲଗାଇବାରେ
ସେମାନେ କେବଳ ସାମିଲ ହେଉ ନ ଥିଲେ, ଏହାର ଯତ୍ନ ନେବା ସହ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାଗାରେ ବି ଗଛ ଲଗାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ସଇଦି
ମମତା ଅଳୀ ହାଲଦ୍ୱାରୁ ହିଁ ଏମାନଙ୍କ ସବୁଜ ଭାରତ ଅଭିଯାନ ମୂଳଦ୍ୱାରା
ପକାଇଥିଲା । ତା’ପରେ ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଏମାନେ ଗଢ଼ିଲେ ସବୁଜ
ଭାରତ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟବ୍ରତ ଜେନା, ମନୋରତ୍ନା ନାୟକ,
ସ୍ଵର୍ଗୀକିଶୋର ମହାପାତ୍ର, ନୀଳକଷ୍ମ ଦାଶ, ଦେବାଶିଷ ଦାସ, ଜିତିଙ୍କୀ
ଜେନା, ଗୋପାଳକ୍ରୁଦ୍ର ଦାଶ, ସୁଶାନ୍ତ ସାହୁ, ମନସ୍ବିନୀ ପରିଦ୍ରା, ମନୋଜ
ବେହେରା, ସ୍ଵାତାରା ମଙ୍ଗିଲ, ଶ୍ରୀନାରାୟଣ ଦାସ ଓ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଗୋହିତ ପ୍ରମୁଖ ।
ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତି କି ଦିନକୁ ସମସ୍ତେ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ଦେବେ
ଗଛ ପାଇଁ । ଆଉ ଦେଲେ ବି ; ଯାହାପକ୍ଷରେ ପୋଖରାପୁଣ, ପରିଆ,
ସାଲିଆହାରି ବପ୍ତି, ତମପତାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି କଟକର ତିରିଆ, ଭତ୍ରକର
ତିରିତ, ଗୁଆମାଳ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଅନୁଗୋଳ, ମନ୍ଦୂରଭଙ୍ଗ, ଶିମିଲିପାଳ,
କପ୍ତିପଦା, ହଳଦୀ ଗାଁ ଓ ନୂଆପତାରେ ହଜାର ସହାୟ୍ୟାରେ ଗଛ

ଲଗାଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଣେ ଜଣେ ଦ୍ୟାନ୍ତି ନେବାବେଳେ
ଥିବାରେ ସେଠାକାର ସ୍ଵାମୀଯ ପିଲାଙ୍କୁ

ବି ନିଜ ସହିତ ସାମିଲ କରି ହୁନିଟ ତିଆରି

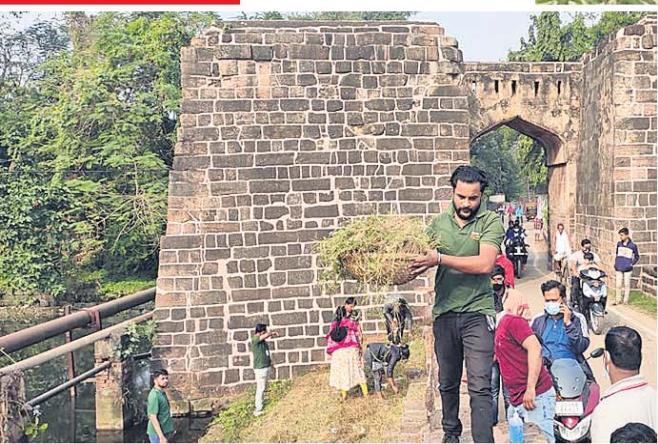
বিআইবা, অভ্যন্তর পরিভার বিষয়। তেরু আমে একই কার্য করিবা লাগি আগের আবির্ষি। আম কার্যের অনুপ্রাণিত হোল অনেকে আম সহ যোগ দেজখারু বেশ খুসি লাগছি। মাত্র ট জলজ্ঞ নেজ আরম্ভ করিথুবা আম সংগন্ধের বর্ষান ১০০০০ উচ্চ সদয়। এই সংগন্ধের সবস্বমানে কচকরে থুবা ট যাক গোলেজ ছক সপা করিবা, গ্রাম্পিক পোষ্ট রঞ্জ করিবা সহ রাষ্ট্রীয় উভয় পার্শ্বে পুল গছ লাগাই সহরকু মুদুর করিবা আবি কার্য করুন্ত। ‘ঘোৰ আঞ্চার হেটেজে’ নামক ক্যাম্পেন আরম্ভ করি কচকরে থুবা পুরুণা মন্ডি, মৎস্যকর পুনরুত্থান কার্য করিবা সহ ভারত প্রদুর্ভাব বিভাগ সহায়তারে এহাকু পর্যটন শুলুর মান্যতা দেবা দিগরে কার্য করুন্ত। শীঁড়িনে ‘পুর অং কোৱা’ নামারে এক বার্ষিক ক্যাম্পেন করি রাষ্ট্র কড়িরে রহুথুবা অসহায়জ্ঞ শান্তব্য বশন করুন্ত। করোনা সময়ের ‘মিশন হঙ্গেন্টি কচক’ নামারে এক ক্যাম্পেন করি অভাবিকু খাইবা বি যোগাইন্ত। সহরে বুলুথুবা ভোকিলা গাই, কুরুর আদিকু মধ খাদ্য যোগাই দেউন্ত। তাসহ ‘লভ পেতাল’ নামক কার্যক্রমারে বিভিন্ন ব্যক্তিক পুরুণা

মানসিক অনন্তর লোক ও ভিকামিনারে স্বৰূ সময়ের খাইবা কু পার নাহান্ত। দিনবেলা ত কিএ ক’শ লোক থেখুৰে চলিয়া কিছু রাতিৰে ষেমানক পাখিৰে খাইবা ন থাএ। তেরু আমে তিনা কলু প্রতিদিন ষেষ্যারে ষেমানক খাইবা পিছবার ব্যবস্থা করিবু। প্রথমে আমে ৪ জন মুঁ বিমোৰ ষেৰী, প্ৰদাপ্ত মল, লোকনাথ নায়ক ও পিঙ্কন পরিভা মিশি ষেমানক পাই এক হোচেল সহ কথাহেলু। প্রতিদিন আমে গৰি দেৱ কেতেজন খাইবে। তা’পরে হোচেল যাই ষেকিটা মিল পাই কহিদেৱ। দোকানীকু মাস শেষৰে পঞ্জাব দেৱ। আষ্ট্রে আষ্ট্রে আমে একাঠি বস্তু, যিএ যাহা লজ্জারে পঞ্জাব দিব। থেখুৰে আমে খাদ্য ব্যবস্থা কৰু। অগ্রজন বিব সপেল করিথুলু। তেবে আমে যেতেবেলে ১০০০ মিহা মাৰ্ক মাসারে আরম্ভ কলু এয়া চিনা কৰিথুলু যে, আম আখিপাখিৰে থৰা মানসিক অনন্তর ভিকারি কেহি বি যেমন্তি ভোকিলা ন রহিবে।

সমস্তক পাই স্বৰূ সময়ের- প্রতিদিন ১০-১৪ জন খাদ্য বস্তুলৈ তিনিকা কূলৰে। তাঙ্ক ভিতৰে জশে থলে প্ৰাপ্ত প্ৰধান।

যে কষ্টিলো আমে যেতেকি ষেমায় বিষে চাল কিছু করিবা, যাহা লোকক মজালৰে আষিব। ষেমায় থেখুৰে একমত হেলে যে, আবশ্যিক পত্তিলৈ কিছু কিছু পঞ্জাব আদায় করি গৰিব লোককু সাহায্য করিব। এহা থুলা প্ৰাপ্ত ১০ বৰ্ষৰ তলৰ আলোচনা। ষেমায়ে মিশি বালুগাঁ কলেজ গতিলু। তা’পরে আরম্ভ হোলা গোৱা ষেবা সহ লোকজাতাৰু

সাহায্য নেল গৰিব রোগীমানক চিকিৎসা কৰাইলু। মানসিক অনন্তর লোকজ কথা বুঝিলু। বৃক্ষাশ্ৰম যাই ষেমানক সহ ষেমায় কাটিলু। এ ভিতৰে কোভিড আরম্ভ হোলগলা পৰে কিছু বুলা বিকাল আও নিজ রাজকু পেৰিপারিলৈ নাহি। এতাকাৰ কিছু ভিকারিকু মিশাই প্ৰাপ্ত ৪০০ লোক জমা মহেশুৰক মন্দিৰ পত্তিআৰে রহিগৈ। তা’পরে আমে প্ৰত্যেক ১০০০- ১০০০ টকা লোকাঁ আদায় করি ষেমানক খাইবা পিছবা ব্যবস্থা কলু। আম পঞ্জাবে ৪-৫ দিন হোলগলা। তা’পরে কিছু লোকে আপে আপে আবি ষেমানক খাইবা পিছবা দায়িত্ব নেলো। এমিতি ষেমানে ৭ দিন যাএ রহিলো। এস্বৰূ দেখু খোঁজা এস্বী অপিষ্ঠ তৈরণৰ আবি মাঞ্জ, পাণি ও বিষুচ্ছ আবি দেলো ও আমকু খুৰ প্ৰশংসা বি কলো। তা’পরে আমে ষেমানকু বস্তু যোগে তাঙ্ক রাজকু ছাতিৰাবাৰ ব্যবস্থা বি কলু। এ ভিতৰে কোভিড মৃতকমানক শৰী ষেকনা বি আমে কৰিলু। এবে বালুগাঁ তিনিকা কূল পৰিষ্কাৰ পাই যোকনা কৰুলু। আম তিমিৰে এবে ৪০০০ উচ্চ সদয়। আম আখিৰে যেতেবেলে যেতেকাম আষিলা যাহা করিবা আবশ্যিক ভাবিলু যে কাম আমে কৰুলু। প্রতিদিন ষেষ্যারে আমৰ দেখাবুৰুৰ, তা পিছবা এষিত কলিল কার্যক্রম পীৰ হুৰ। বালুগাঁ কূবৰে যেত ১৪-১০ জন অছু পুতি মাসারে ৪০০ টকা লোকাঁ আদায় কলু। আম কামারে ষেচেন নাগৰিক মঞ্জ ও অন্যান্য লোক সহযোগ কৰুন্ত। যাহা আমকু খুৰ আমসত্তোষ দেউন্ত।

অসহায়ক সাহা-ষেমানে কেবল নিজ খাইবা পিছবা কথা তিনা কৰতি নাহি। নিজ আখিপাখিৰে থৰা ভিকারি ও মানসিক অনন্তর মানক খাদ্য ব্যবস্থা বি করিবাৰু ভুলিতি নাহি। এমানে হেলে অগ্রজন কিছু যুবগোষ্ঠী। অথপুরাঁ ষেমানে আশুয় পাউষ্টেশন নাঁৰে এক চিম কৰুন্ত। এহাৰ প্ৰেৰিতেক্ষ ভৰানী বিশ্বাল কহতি, আমে অনেক ষেমায়ে দেখুথাই যে, বকারে বুলাবুলি কৰুথুবা

বিআইবা, অভ্যন্ত পুনৰুত্থান কৰিবাৰ ব্যবস্থা এহি যুবপিতি যে অন্যমানক পাই প্ৰেৰণা এহা নিষিদ্ধেহ।

-রোজালিন মহান্তি

ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ମୁଁ ନୂଆବର୍ଷର ଆରମ୍ଭ

'ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ'
ଆଖାମିଳ ସିରିଯୁଲର
'କେତକୀ' ଚରିତ୍ରରୁ
'ଗୋରଣୀ' ଚଳକ୍ଷିତ୍ରରେ
ଜଣେ ଗୋରଣୀ
ଭୂମିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରକୁ
ବେଶ ଦକ୍ଷତାର ସହ
ତୁଳାଇଥୁବା ଗ୍ଲାମର୍ସ
ଅଭିନେତ୍ରୀ ଶୀତଳ
ପାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ଏଥର
ସେଲିକ୍ଟି ସିକ୍ରେଟ୍ରରେ...

ମୃତ୍ୟୁରୁ ହୋଷ୍ଟିଂ, ତା'ପରେ ଅଭିନୟ

ଣ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଓଡ଼ିଶା ୫୩ ମ୍ତ୍ୟ ଶିଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ଚିଭି
ଚ୍ୟାନେଲର ଡ୍ୟାବ୍ର ଶୋ'ରେ ଅଂଶ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲି । ପରେ
ମତେ ଶୋ' ହୋଷ୍ଟ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ଶ୍ଵାଶ୍ଵାର୍ତ୍ତ ୨
ରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ କୁନି ରାଜଜ, ଶୁଅଁ କୁଳୁରେ ହୋଷ୍ଟିଂ କଲି ।
ପରେ 'ଦାନପତ୍ର' ସିରିଯୁଲରେ ଶିଶୁ କଳାକାରଭାବେ ମିହିର
ଦାସଙ୍କ ଟିଆ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କଲି ।

୧୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୨୫ ବର୍ଷାୟା ଦେବଦାସୀଙ୍କ ଭୂମିକା
ତୁଳାଇଥୁବା ଥୁଲା ତ୍ୟାଳେଞ୍ଜ୍

ରଜ ସଂପଦରଣ ପାଇଁ କାଦମ୍ବିନାର କର୍ତ୍ତର ପୃଷ୍ଠାରେ ମୋର
ଏକ ଶାତି ପିଣ୍ଡା ଫଟୋ ବାହାରିଥିଲା । ସେଇ ଫଟୋକୁ ଦେଖୁ
ହର ପଢ଼ନାଯକ ଭାବିଥିଲେ ମୁଁ ଜଣେ ବଡ଼ ଟିଆ ବେଳି ।

ହେଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଶ୍ଵାଶ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଗରେ ପଢ଼ିଥିଲି । ହର ସାର
ମତେ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ସିରିଯୁଲରେ ଜଗନ୍ନାଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରଥମ
ଦେବଦାସୀ କେତକାଙ୍କ ରୋଲ୍ ଅପର କଲେ । ୧୨ ବର୍ଷ
ବୟସରେ ୨୫ ବର୍ଷାୟା ଦେବଦାସୀଙ୍କ ରୋଲ୍ କରିବା ମୋ
ପାଇଁ ତ୍ୟାଳେଞ୍ଜ ଥୁଲା । ହେଲେ ହର ସାରଙ୍କ ପାଇଁ ମୁଁ ଭଲ
ଭାବେ ତୁଳାଇ ପାରିଥିଲି । ତେବେ ଆଜି ବି ଅନେକେ ଏମିତିକେ
ମୁରା ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିରରେ ବି ମତେ ସମସ୍ତେ କେତକାଭାବେ
ଚିହ୍ନିତି ।

ପ୍ରଥମ ସିନେମା ୧୦ମ ଶ୍ରେଣୀ ପରେ

୧୦ମ ଶ୍ରେଣୀ ସରୁ ସରୁ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ସିନେମାର ଅପର
ପାଇଲି । ପିଲ୍ଲଟି ଥୁଲା 'ଯିଏ ଯାହା କହୁ ମୋର ତୋ' ।
ହେଲେ ପତା ତିଷ୍ଠର ହେବ ଭାବି ମନା କରୁଥିଲି ।
କିନ୍ତୁ ବାପା ମା'ଙ୍କ ସପୋର୍ଟ ଥୁବାରୁ ବାବୁଯାନଙ୍କ
ସହ ମୁଁ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ହିରୋଇନଭାବେ
ଅଭିନୟ କଲି । ଆଉ ଯା' ଭିତରେ ୧୫ଟି
ମିନ୍ଟ୍ କରିଥାଇଲି ।

ଭ୍ରମଗୋଲ

ଅଭିନେତ୍ରୀ ଭାବେ ସବୁବେଳେ ମୁଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରରେ
ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ଗାହେଁ । ଯେମିତିକି ନିକଟରେ ରିଲିଜ
ହୋଇ ବହୁ ସପଳତା ପାଇଥିବା 'ଗୋରଣୀ' ପିଲ୍ଲଟରେ ମୁଁ
ଚୋରି କରିବାକୁ ଭଲ ପାଇଥିବା ତଥା କ୍ଲେପ୍ଲାମିଆ ନାମକ
ଏକ ମାନସିକ ରୋଗଗ୍ରୁହ ଝିଆ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛି ।
ଯାହାକି ବହୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଥିଲା ।

ପିଲାଦିନେ ମୁଁ ବି ଚୋରି କରିଛି

ମୁଁ ଛୋଟବେଳେ ବହୁ ଶାତରୀଷି ଥିଲି । ତେବେ ମା'
ରାଷ୍ଟ୍ରେ ଘରେ ଲୁଚାଇ ରଖୁଥିବା ଆଚାର, ଅମୂଳ,
ତେବୁଳ ଗୋରେଇକି ଖାଇଛି ।

ଲାଇଫ୍ ପାର୍ଟ୍ୟୁନ୍

ତାକୁର ୧ ପତା ଓ କାମ, ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କିରିଲି
ତାଳମେଳ ରଖୁ ସମ୍ପଳ ହେଲପାରିବ ସେଥିପାଇଁ
ଅଧିକ ମୁରୁଦ ଦେଇଛି । ତାପର ବିବାହର
ବୟସ ବି ହୋଇ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଲାଇଫ୍
ପାର୍ଟ୍ୟୁନ୍ ବିଶ୍ୱାସରେ ଚିତ୍ରା କରି
ନାହିଁ ।

ବେଷ୍ଟ୍‌ପ୍ରେସ୍

ମୋ ମାମା ମୋର
ବେଷ୍ଟ୍‌ପ୍ରେସ୍ । ତାଙ୍କ ସହ ମୁଁ
ସବୁ କଥା ଶେଯାର କରିପାରେ ।
ତାଙ୍କତା ମୋର ସବୁରୁ ପ୍ରିୟ
ସାଙ୍ଗ ପୂଜାକୁ ବି ମନର
ସବୁ କଥା କହେ ।

-ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ନୂଆବର୍ଷ ପ୍ରଭୁଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ
ଦର୍ଶନରେ ଆରମ୍ଭ କରୁ

ପ୍ରତିବର୍ଷ ନୂଆବର୍ଷ ଆମେ ପୁରା ପରିବାର
ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ଆରମ୍ଭ
କରିଥାଉ । ବେଳେବେଳେ ଘରଗ୍ରୀ ଯାଇ ମା'
ତାରିଣୀଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରି ମଧ୍ୟ ନୂଆ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ
କରୁ । କୋଡ଼ିତ ପୂର୍ବରୁ ନୂଆବର୍ଷ ପାଇଁ ଶୋ'
ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ମ୍ୟାନଙ୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କ
ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ ବି ନୂଆବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିଲା ।

ବିଭିନ୍ନ ସିକ୍ରେଟ୍

ବ୍ୟୟତା ଭିତରେ ନିଜର ଯତ୍ନ ଏତେବେଳେ ନେଇପାରେନା ।
ମୋ ମତରେ ଶୁଣିରେ ରହିଲେ ମୁଁରୁରେ ଆପେ ଚମକ
ଆସେ । ତେଣୁ ମୁଁ ଶୁଣିରେ ରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।
ତା'ଛତା ଘରୋଇ ଉପଚାର ଉପରେ ବି ବିଶ୍ୱାସ କରେ ।

ଉଳକନେସ ଓ ଷ୍ଟ୍ରେଚ

ପରିବାର ମୋର ଷ୍ଟ୍ରେଚ ଓ ସର୍ଟ ଫେରତନେସ ହେଉଛି
ମୋର ଉଳକନେସ ।

ସେମାଙ୍କ ଗାଁ ଚିଲିପଡ଼ା

ବହିନୀ ଓ ଅନ୍ୟକେତେଜଣ ପୋଲିସ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କରିଛନ୍ତି । ଦେଶ ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇପାରିଥିବାରୁ ଏହି ଗାଁ ଯୁବକ ୩ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାରଲୋକେ ନିଜକୁ ସୌଭାଗ୍ୟବତ୍ତ ମନେ କରନ୍ତି । ସୁଚନା ଯୋଗ୍ୟ କି, ୧୩ନମ୍ବର ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ପାର୍ଶ୍ଵ ଗାଁ ହେଉଛି ବିଲିପଡ଼ା । ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ବାଲେଶ୍ୱର ରାସ୍ତାର କୁଆଖାଆ ବଜାରଠାରୁ ମାତ୍ର ୧ କି.ମି. ବାଲେଶ୍ୱର ଆତିକୁ ଗଲା ବେଳେ ଏହି ଗାଁ ପଢ଼େ । ରାଜପଥ ଏହି ଗାଁରୁ ୨ ଭାଗରେ ବିଭିନ୍ନ କରନ୍ତି । ପ ଆୟତର ୧୫ଟି ଖାର୍ତ୍ତମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ଗାଁଯଥା ୧୩, ୧୪ ଓ ୧୫ନମ୍ବର ଖାର୍ତ୍ତକୁ ନେଇ ଏହି ଗାଁ ଗଠିତ । କିନ୍ତୁ ଗାଁରେ ଅନ୍ୟନ ୩୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପରିବାରରେ ବର୍ଷମାନ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଜନସଂଖ୍ୟା ରହିଛି । ଏହି ଗାଁ ଅଧିକାଶ ପରିବାର କୃଷିଜୀବୀ । ସବୁରୁ ବଡ଼କଥା ହେଲା ଏଠାରେ ଅଧିକାଶ କୃଷକ ପରିବାର ପିଲା ସେନାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖେଲେ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଲାଲବାସାବୁର ଶାସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସୌଭାଗ୍ୟ ଜୟ ଯବାନ ଜୟ କିଷାନ' ଉଚ୍ଛିତ ଗାଁର କୃଷକ ଓ ଯବାନଙ୍କ ପାଇଁ ବେଶ ପ୍ରମୁଖ ଭଳି ଲାଗେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଦେଶ ପାଇଁ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବାର ମନବ୍ରି ଯୁବକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧିପାଇଛି । ଏହି ଗାଁ ସତ୍ୟାନନ୍ଦ ଆଇଚ, ଦେବେନ୍ତ୍ର ଆଇଚ, ସୁମନ୍ ଆଇଚ, ସତ୍ୟାକାଶ କୁମାର ଆଇଚ, ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଇଚ, ସମେନ୍ ଆଇଚ ଓ ଅମରେନ୍ ଧଳ ପ୍ରମୁଖ ସେନା ବିଭାଗରେ ସାହିଲ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଶୁଭକର ଆଇଚ ହିଆରପିଏଫରେ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ କେତେଜଣ ଡିଶା ପୋଲିସ, ଓେସାପି, ସିଆରପିଏଫ,

ଅମରେନ୍ଦ୍ର ଧଳ ସୁଧାଂଶୁ ରଞ୍ଜନ ଆଇର କେଦାର କୁମାର ଆଇର ଜ୍ୟୋତିପ୍ରକାଶ ବିଶାଳ

ପିତ୍ର ଦେଶ ମାତୃକାର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ଯୁବତୀଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ଦେଶପ୍ରେମ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇଥାଏ । ତେବେ ଡିଶାର ଏମିଟି ଏକ ଗାଁ ଅଛି ଯେଉଁଠି ଏକାଧିକ ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଗାଁକୁ ସେମାଙ୍କ ଗାଁ ଭାବେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେଇ ଗାଁଟ ହେଉଛି ବିଲିପଡ଼ା । ଗାଁଟ ଯାଇପୁର ଜିଲ୍ଲା ରମ୍ବଲପୁର ଗ୍ରାମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭୋଟକା ପଞ୍ଚାୟତରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏହି ପଞ୍ଚାୟତରେ ରହିଛି ଟଟ ରାଜସ ଗ୍ରାମ । ସେଥିମଧ୍ୟ ବିଲିପଡ଼ା ଅନ୍ୟତମ । ଗାଁର ଅଧିକାଶ ପରିବାରର ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଚାକିରି କରିଥାଏନ୍ତି । ତେଣୁ ଆଖାପାଖ ଗାଁ ଲୋକେ ଏହି ଗାଁକୁ ସେନା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଗାଁ ବୋଲି କୁହନ୍ତି । ଏବେ ସୁନ୍ଦର ଗାଁର ପ୍ରାୟ ୩୦ଜଣ ଯୁବକ ମୁଲ, ଜଳ ଓ ଆକାଶ

ଆଇଆରବି ଏବଂ ଓେସାପି ସେବା ବିଭାଗରେ ଯୋଗଦେଇ ଦେଶର ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଏମିଟି ଏକାଧିକ ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ଗାଁର ନାମ୍ବୁ ଗୋରବମ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ମୁଜାପାର୍ବତ ସମୟରେ ଗାଁକୁ ହୁଟ କାରିବାକୁ ଆସୁଥିବା ସେନା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଚଳଣି ଯୁବପିତ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ପରିବାସ ସ୍ଵରୂପ ଗାଁରୁ ନାନ୍ଦିଶ ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେଇ ସାରିଲେଣି । ଗାଁକୁ ଫେରୁଥିବା ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରି ଗାଁର ଯୁବକମାନେ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଗୁଆ ଅବଗତ ହୋଇ ନିଜକୁ ସେହିତିକି ଭାବେ ପ୍ରମୁଖ କରନ୍ତି । ଏହାବାଦ ଏହି ଗାଁର ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରୁ ଅବସର ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସମ୍ବର୍ଷନା ସଭାର ମଧ୍ୟ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ଆୟୋଜିତ ସଭାରେ ସେମାଙ୍କର ଗାଁର ସମ୍ବର୍ଷନାରେ ସଭାର ମଧ୍ୟ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କରାଯାଇବା ପରିବର୍ଗର ପାଇଁ ଗାଁର ଯୁବପିତ୍ତଙ୍କମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଥାଏ । ଆଉ ମୁଦ୍ରନପିତ୍ତଙ୍କ ମନରେ ସେମା ବାହିନୀରେ ଯୋଗଦେବାର ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ମୁଲ ସେନାରେ ସେନାନୀଯକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅନ୍ତରେ ଧଳ କୁହନ୍ତି, 'ଦେଶ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଆମ୍ବତ୍ତୁ ମିଳଥାଏ । ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ତାକିରି ପାଇବାକୁ ଭରାବାକ ବରଦାନ ବୋଲି ମନେକରେ । ଗାଁର ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରୁ, ଯୁବପିତ୍ତଙ୍କ ଦେଶ ମାତୃଭାବ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଆହୁବିଦ୍ୟା ଦିବା' । ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ମିଲିଟାରୀ ଲଞ୍ଜନିଯରି ସର୍ବତ୍ର କେଦାର କୁହନ୍ତି, 'ସେନା କର୍ମଚାରୀ ଓ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଖୁସିରେ ରହିବା ପାଇଁ ଆମେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥାଉ । ତାହାର ଗାଁ ପରିବଶକୁ ପରିଷାର ପରିଚନ ରଖିବାର ଗଲା ଗଲା ଭାବରେ ଗାଁକାନ୍ତିକାରଣ ଓ ଉକୁଳ କୁହନ୍ତି ବିକାଶ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସମନ କରୁଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସେନାନୀଯକ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଆମ୍ବତ୍ତୁ ମିଳିଥାଏ । ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ତାକିରି ପାଇବାକୁ ଭରାବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗର୍ବର ବିଷୟ । ପୁଜାପାର୍ବତଙ୍କରେ ଯେବେ

ସେମାନେ ଗାଁକୁ ଫେରନ୍ତି ଗାଁ ଅଧିକ ଉପବମୁଖର ହୋଇରିବେ । ଯୁବପିତ୍ତଙ୍କ ସହ ସେମାନେ ନିଜର ଅନୁଭୂତିକୁ ବାଣ୍ଣିଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଏ ।' ଶିକ୍ଷକ ସୁଧାଂଶୁ ଶେଖର ଆଧିକ କୁହନ୍ତି, 'ଏହି ଗାଁର ଏକାଧିକାଶ ଯୁବକ ଦେଶ, ଜାତି ପାଇଁ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜ ପରିବାରକୁ ଛାତ୍ର ସାମାଜିକ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଧଳ କୁହନ୍ତି, 'ଗ୍ରାମର ଆରାଧା ଦେବୀ ମା' ବୁଢ଼ି ଭାଲୁଣ୍ଣାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତି ଓ ଗାଁକବୁ ଏକ ମୁଦ୍ରନ ରୂପରେଖା ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କଲାଇଛି' । ଉକୁଳ କୁହନ୍ତି ସଭାର ସଦସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିପ୍ରକାଶ ବିଶାଳ କୁହନ୍ତି, 'ଏହି ଗାଁରୁ ପ୍ରାୟ ୩୦ଜଣ ଯୁବକ ସେନ୍ୟବାହିନୀରେ ଚାକିରି କରିବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଗର୍ବର ବିଷୟ । ପୁଜାପାର୍ବତଙ୍କରେ ଯେବେ

-ରଞ୍ଜିତ ରାଉତ

ନୂଆବର୍ଷ

ତୁ ଲେଖୁଥା ନୂଆବର୍ଷ କବିତା
ମୁଫେରିଯାଉଛି ପୁରୁଣା ନାହକୁ
ତୁ ନୂଆରେ ଆଙ୍ଗିଆ
ଆକରର ତିନିରେଖା
ମୁଁ କାଗଜର ଡେଣାହଳେ ନେଇ
ଉତାଣ ଉଚିଲି ଗଗନକୁ
ତୋର ଆଉ ଅପେକ୍ଷା ନାହିଁରେ ବୁନ୍ଦୁ
ତୁ ଲେଖୁଥା ‘ନୂଆବର୍ଷ’
ଯୋଗାହୁଥା ନୂଆ ନୂଆ ଶବ୍ଦ

ନିରୂପମା ବେହେରା

ଆଜୁଥା ପହିଲି ସୁର୍ଯ୍ୟ, ଝିଲମିଲ ସଂଜ
ପୁଁ ଫେରିଲି ମୋ ପୁରୁଣା ରହୁଛି
ଗୋଟେ ନୂଆଶିଆ ଚାଳୁଗରେ
ପକ୍ଷୀହଳେ ଶୁଶୁଶୁଶୁ’ ପ୍ରେମର ଗଜଳ
ରାତି ଆଉ ଜନ୍ମ ଯେଉଁଠି ନିବିତ
ଆଶ୍ରମରେ ।

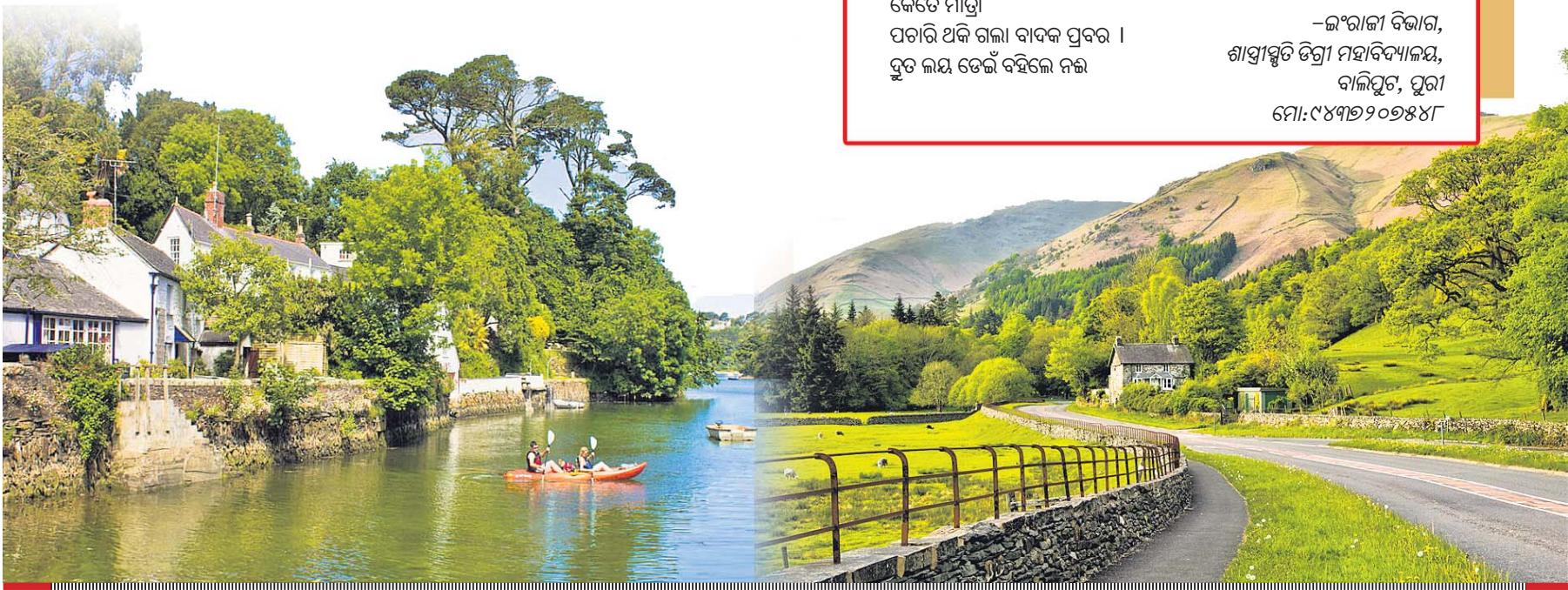
-ଧରଖଣ୍ଡ
ମୋ: ୯୮୩୮୭୪୪୭୫୫୫

ନୂଆବର୍ଷ

-ମନୋଜ ମହାନ୍ତି

କୁଣ୍ଡିର ବିଢ଼ କାଟି କାକରରେ ଉଚିତିତି
ଏଥର ବି ତୁମେ ଆସ ସବୁଥର ପରି
କେମିତି ଜାଣିବି ମୁଁ ଯେ ମୋ ପାଇଁ ଆସୁଛ ତୁମେ
ଶୁଭ କାମନାର ଫୁଲଧରି ।
ଶାତର ଅଳେ ୩୬୦
ତୁମେ ମିଠା ଗାୟତ୍ରିଏ
ସମୟର ସିଲଗରେ
ଦରଦୀ ସ୍ଵାକ୍ଷରଟିଏ
ବିଷ କି ପାଇୟା ଜାଣେନା ଆଶ୍ରୁ
ଜାବନେ ଦେବାକୁ ଭରି

ଏଥର ବି ତୁମେ ଆସ ସବୁଥର ପରି ।
ତାରାର ତୁଠରେ ତୁମେ
ନୂଆ ପାଦଚିହ୍ନଟିଏ
ପୁଣିର ହଳଦୀ ହାତେ
ତୁମେ ଅଙ୍କା ଛବିଟିଏ
ଜନ୍ମ ଅବା କୁଳ କେଉଁ ରୂପ ନେଇ
ଆସୁଛ ଯିବାକୁ ଫେରି
ଏଥର ବି ତୁମେ ଆସ ସବୁଥର ପରି ।
—ଶତାବୀ ନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩
ମୋ: ୯୮୩୮୭୭୧୮୮୦୦ / ୯୮୭୧୯୪୮୮୮

ପରିବର୍ତ୍ତ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର

-ସୁପ୍ରିୟା ପଣ୍ଡା

ଜାନୁଆରୀ ପହିଲାରୁ ନୂଆ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଧରି ବର୍ଷଯାକର ପର୍ବ, ପର୍ବାଣୀ,
ତିଥ୍, ବାର ଉପରେ ନଜର ପକେଇ ଆଣିଲେ ଯାଇ ମନ ଶାନ୍ତି ହୁଏ
ରାଧାନାମାର । ସେ ହିସାବରେ ଯୋଜନା କରିବା ସହଜ ହୁଏ । କେବେ
କେଉଁଦିନ ଶନିବାର, ରବିବାର ଦେଖୁ ଛୁଟି ପଡ଼ିଲେ କୁଆଡ଼େ ଯିବା ଆସିବା
ତାଙ୍କିବାର ମନ ଭିତରେ ବନେଇ ନିଏ ସେ । ହେଲେ ଏ ବର୍ଷ ! ସେ
କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଓଳଚେଇ ଦେଖୁବ କରୋନାରେ ତାଲିଯାଇଥିବା ତା’ ବାପାଙ୍କର
ବର୍ଷକିଆ ଶ୍ରାଦ୍ଧା କେବେପଡ଼ିବ ! ବାକିର ହରେଇ ସାରିଥିବା ପରେ ବି
ବ୍ୟାଙ୍କ ଶଶ ଆଉ କେତେବା କିମ୍ବିରେ ଶୁଣିଛେବ ! ଯେତିକି ଚଙ୍ଗ ଅଛି
ସେତିକିରେ ଆଉ କେତେବିନ ଘର ଚଳେଇଛେବ ! ବାର୍ଷିନିଶ୍ଚାସ ଛାତିଲା
ସେ । ସେ ବଞ୍ଚି ଅର୍ଥାତ୍ ତାକୁ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଓଳଚେଇବାକୁ ହେବ । ଯାହା
ଶିଖେଇ ଦେଇଛି ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦୁବାନ୍ଦବଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ତାକୁ ହେଜି କାମ
କରିବାକୁ ହେବ । କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଯେତିକି ପର୍ବ ସେତିକି ମୁହଁରେ ହସ
ମୁଚେଇବାର ସଂକଳ କରିବାକୁ ହେବ ।
ରାଧା ନାମୀ ପୁରୁଣା କ୍ୟାଲେଣ୍ଟର ଉପରେ ଥୁବା ଜଗନାଥଙ୍କ
ପଗୋକୁ ଚାହିଁ ହାତ ଯୋଡ଼ିଲା ।

-ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ମୋ: ୮୫୫୫୫୦୫୦୫୦୫୦

ସଙ୍ଗୀତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା

ଆମୁତିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମାନିଲେ ନାହିଁ
ଯନ୍ତ୍ରର କୌଣସି ରିଡ଼
ଶୁଣୁଗି ଉଠିଲା କିନ୍ତୁ
ସରଗ୍ରାମ ସେପାରିର ସ୍ଵର,
କହିଲ ମୋଟ ଲାଗିଲା ନାହିଁ
ଛାଁଁ ଖେଳିଲା
ଅଳଗା ଖେଳାର ।
ଗଣିତ ଭାଙ୍ଗି ଦୁଲୁକିଲା ତାଳ
କେତେ ମାତ୍ର
ପଚାରି ଥକି ଗଲା ବାଦକ ପ୍ରବର ।
ହୁତ ଲାଗୁ ତେଇଁ ବହିଲେ ନରି

-ପବିତ୍ର ମୋହନ ଦାଶ
ବିଳମ୍ବିତର ତଳେ ନାଲିଲା
ବଜୋପାଥାଗର ।
ଏ କଣ ନୂଆ ସଙ୍ଗୀତ ?
ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ମୂଳ
କେ ଦେବ ଉଭର ?

-ଇରାଜୀ ବିଭାଗ,
ଶାସ୍ତ୍ରସ୍ଥାନ ପ୍ରେସ୍ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ,
ବାଲିପୁର, ପୁରା
ମୋ: ୯୮୩୭୭୦୭୦୪୪୮୮

ଜାନୁଆରୀ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୨୧
୨୭	୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪
୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୩୦	୩୧					

ଫେବୃଆରୀ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୭	୨୮	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬
୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬

ମାର୍ଚ୍ଚ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୭	୨୮	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬
୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬

ଆପ୍ରେଲ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୭	୨୮	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬
୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬

ମେ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୩୦	୩୧					

ଫୁଲ୍

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୩୦	୩୧					

ଦୁଲାଖ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୩୦	୩୧					

ଆଗଷ୍ଟ

ରତ୍ନ	ସୋମ	ମଙ୍ଗଳ	ବୁଝ	ଶୁଭୁ	ଶୁକ୍ର	ଶନି
୧	୨	୩	୪	୫	୬	୭
୮	୯	୧୦	୧୧	୧୨	୧୩	୧୪
୧୫	୧୬	୧୭	୧୮	୧୯	୨୦	୧୧
୨୨	୨୩	୨୪	୨୫	୨୬	୨୭	୨୮
୨୮	୨୯	୨୧	୨୨	୨୩	୨୪	୨୫
୩୦	୩୧					

Alishan
men's exclusive since 1996
60 Janpath, Bhubaneswar, Ph.: 2534077

AMBER®<

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ସାମାଜିକ କର୍ମୀ ଭବାନୀ
ଭୂମ୍ବୀ ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସଂପର୍କରେ ଯାହା କୁହାନ୍ତି ..

ଗରିବ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ କିଣିଥୁଲି

ପିଲାଦିନେ ବେଳେ ବେଳେ ଭାବେ ଚାକିରୀ କରିବି । ବାପା, ମାଆଙ୍କୁ ଆଶି ପାଖରେ ରଖିବି କିନ୍ତୁ ଯେଉସା ବଢ଼ିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ଚିନ୍ତାଧାରା ବି ପରିବର୍ତ୍ତତ ହେବାକୁଳାଗିଲା । ମୁଁମୋରପ୍ରଥମର କାନ୍ତିଚିକରମ୍ବଷେତ୍ରର(ବାଲିଆପାଳର) ଫେରିବା ପରେ ସାଇବସ୍ତିରେ କିଛି ଝୋଟ ଝୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ୍ୟ ପଡ଼ାଉଥିଲି । ଯେହେତୁ ପାଠ୍ୟବଢ଼ାରେ ସେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ଏବଂ ପାଠ୍ୟବଢ଼ାରେ ଆବୋ ମାନ୍ୟଗାସ ଦେଉନଥିଲେ । ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପେଶାଦାର କେଟିଁ ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବାପାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସେମିତି ବିଶେଷ ସମ୍ବଲ ବି ନଥିଲା । ମୁଁ ବି.ଜ୍ଞାତି । ପଢ଼ା ସାରିଦେଇଥିଲି ସେତେବେଳେ । ମୋର ସେହି ବିଶେଷ ତିତ୍ରୀ ଏବଂ ଆଗ୍ରହ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଠ୍ୟବଢ଼ାର ଦୟାଇସି ନେଲି । ମାସେ ଦେଇ ମାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାହାର ହେଲାନି ସେହି ସମ୍ବଲରେ । ନିଜ ପାଇଁ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ହୃଦୀ ବୋଲି ଭାବି ହେଲାନି ସେହି ସମ୍ବଲରେ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ଅର୍ଜିତ ରୋଜଗାରର ପୁଲକବୁଁ ବାହି ମୁଁ ବଜାରକୁ ଆସିଲି । ସେଇ ପଲାଦାରେ ସେହି ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାତା, ବହି, ଦେଖାନ୍ତା, ମେଳା, ପେନସିଲ, ବରର ଜାତ୍ୟାଦି କିମ୍ବା ପାଠ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକାମ ଉପକରଣ ନଥିବା ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ପାଠ୍ୟ ପଢ଼ା ପାଇଁ ପଲାଦାର ନେବାକୁ ମନ କହୁ ନ ଥିଲେ ହେଁ

ସେମାନଙ୍କ ସାମାନରେ ବାଧା ଦେବାକୁ ଲାଗୁ ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ସେହି ସମ୍ବଲରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଠ୍ୟ ଉପକରଣ କିଣିବାକୁ ମନ କହିଲା । ତା ପରିଦିନ ମୋ ଉପହାରକୁ କେମିତି ଗ୍ରହଣ କରିବେ ଭାବି ଟିକେ ଚିନ୍ତାରେ ଥିଲି । ସେମାନେ ସେବାରୁ ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ଗ୍ରହଣ କରି ମୋତେ ଅଧିକ ଖୁସି ଦେଲେ । ପହିଲି ରୋଜଗାରର ପୁଲକ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଖୁସିରେ ପାଇଥିଲି । ପରେ ପରେ ମାସକୁ ଥରେ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ଏକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ଆୟୋଜନ କରେ । ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଜୀବନୀ, ଗାତ, ନାଚ, ଚିତ୍ର, ନିଜ ଅନୁଭୂତି, କବିତା ଲେଖିବା, ଗପ ଲେଖିବା ଜାତ୍ୟାଦି ଉପରେ ସେହି ପ୍ରତିଯୋଗିତା ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ଖୁସିରେ ପଲାଦାରୁ ମୋ ପାଇଁ ମୁଁ ଆଶ୍ୟବା ପଲାଦାରୁ ମିଶାଇ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉପହାର ଆଶେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପୁରସ୍କତ କରେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ଜନରେ ସେବାରୁ ପାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ତାଙ୍କ ଉତ୍ତରେ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ତିଆରି କରି ସଫଳ ହୁଏ । ସେମାନଙ୍କ ଖୁସିରେ ମୋତେ ବି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗେ । ହୁଁ ମନେ ଅଛି, ସେମାନେ ଗାତ ଶୁଣି ନାଚିବେ ବୋଲି ଗୋଟେ ପେପରେକର୍ତ୍ତର କମ ରେଡ଼ିଓରେ କିଣିଥିଲି । ବହୁତ ଦିନ ସେହି ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରି ପ୍ରଶଂସା ଓ ପୁରସ୍କାରପାଇଥିଲେ । ଏହିଖୁସିଠାରୁ ଆଉ ଅଧିକା ଖୁସିବୋଲିକଣ କିଛିଅଛି ?

ମନ ସାଙ୍ଗେ ମନ ସମ୍ପଦ ମିଳିମିଳି, ଶାତରେ ଗାତିପ୍ରେପର ଶାତ

ସାଥୀ

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ମନ ସହ ମୋ ମନ ମିଳି ଯାଇଛି । ଏହି ଶାତ ଦିନରେ ତା' ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗାତ ଲେଖିଛି । ତାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିବ ତ ?

-ସୁଜିତ ସାହୁ, ନବରଜପୁର

ଉତ୍ତର: ସୁନ୍ଦରୀ ମନ ସହ ସେତେବେଳେ ମନ ମିଳିଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଆଉ ପଛକୁ ତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯଦି ସିରନାଲ ଠିକ୍ ଧରିଛି, ତେବେ ଆଗରୁ ମାତିଯିବା କଥା । ଯଦି ‘କଣ କରିବି’ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ ହାତୁ ଖୁବି ଯାଇପାରେ । ପୁଣି ନିଜ ମନର ମାନସୀ ପାଇଁ ଯେଉଁ ଗାତି ଲେଖିଛନ୍ତି ତାହା ତ ନିଷ୍ଠା ପ୍ରେମକୁ ଆଧାର କରି ହୋଇଥିବ । ‘ମନ ସାଙ୍ଗେ ମନ ସମ୍ପଦ ମିଳିମିଳି, ଶାତରେ ଗାତିପ୍ରେପର ଶାତ’ । ବାସ, ସେହି ଗାତକୁ ସବ କାହାର ବାପା, ଲାଲି ଠିକ୍ ରହିଲା ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାତି ଆଉ ବୁଲ ପାଦ ଆଗକୁ ଆଗେଇ ଯିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଲାଜେଇ ଲାଜେଇ ତାଙ୍କୁ । ଏହି ସମ୍ବଲରେ ପ୍ରେମ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଠିକ୍ ହେବ କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହିଁ । କ'ଣ କରିବି ?

-ଦୀପକ ପ୍ରହରାଜ, କଟକ

ଉତ୍ତର: ଲାଜକୁ ଯଦି ତର୍ଜନା କରି ତାହାର ଅସଲ ଅର୍ଥ ଜାଣିପାଇଲେଣି, ତେବେ ବିଳମ୍ବ କରୁଥିଲି କାହିଁ ? ଆପଣଙ୍କ ଆଖି ସହ ତା' ଆଖି ମିଳିଲେ ସେ ହସି ଦେଇ ତାନିଯାଉଛି । ବାସ, ଏପରି ସୁନ୍ଦରାକୁ ଆବୋ ହାତେତୁ କରନ୍ତା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବେଳକାଳ ଦେଖୁ ଏମିତି ତାର ମାରକୁ ଯେ ଯେମିତିକି ଏକାଥରେ ସେ ସୁନ୍ଦରୀ ହୃଦୟରେ ଆପଣଙ୍କ ମନ ସର୍ବଦିନ ପାଇଁ ବସାରିଏ ବାନ୍ଧି ପାରିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଥରେ ସବରେ ଯିବା ବେଳେ ଜଣେ ଝିଅ ସହ ମୋର ଭେଟ ହେଲା । ସେହି ସମ୍ବଲରେ ମୁଁ ତା' ପ୍ରେମରେ ପତିଯାଇଥିଲି । ହେଲେ ପରେ ଜାଣିଲା ବେଳକୁ ସେ ମୋତେ ବସାରି ବସାରି କୁମାର ।

ଉତ୍ତର: ପ୍ରେମର ପ୍ରତି ଷ୍ଟେପରେ ରିଷ୍ଟ । ତେଣୁ ଦେଖିଗାନ୍ତି ପାଦ ପକାନ୍ତା । ନ ହେଲେ କେତେବେଳେ ଏହି ପ୍ରେମର ମାନାରଟି ଭୁଷ୍ଟି ପଡ଼ିବ ତାହା ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ସେ ଝିଅ ବିଷୟରେ ବତ ଆଉ ଆପଣଙ୍କ ସହ ସେ ପ୍ରେମ ସମ୍ପକ୍ଷ ରଖିବାକୁ ଗାନ୍ଧିଷ୍ଟେ, ତେବେ ସେ ଆପଣଙ୍କଠାର କେତେ ବତ ତାହା ଜାଣି ନେବା ନିହାତି ଦରକାର । ନ ହେଲେ ବିଷୟର ଭାବର ଭାବର କାରଣ ହୋଇ ଠିଆ ହେବ । ତେଣୁ ଭାବି ଚିନ୍ତି ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିଷ୍ଠା ନିଅନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଝିଅକୁ ମୋ ମନର କଥା ଅନେକ ଥରେ କହିଥାରିଛି । ସେ ଶୁଣି ହସି ଦେଇଛି ? କ'ଣ କରିବି ?

-ଅନିକେତ, ଜଗତସୀଂହପୁର

ଉତ୍ତର: ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ଜଣାପଡ଼ୁଛି, ଏହି ପ୍ରେମରେ କେଉଁଠିକେ ରହିଯାଉଛି । ସେ ଝିଅ ଆପଣଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ହସି ଦେଇଛି, ଏଥେବୁ ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ଯେ ବୁଲ ପଚାର ଗ୍ରାନ୍ଟ ସିରନାଲ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମର ଗାତି ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ଯେତେକିଏ ତାହାର କାରଣ ଖୋଜନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ଦିନ ଆସି ସେତଳି ପ୍ରେମ, ସ୍ଵାଦହାନ, ରଙ୍ଗହାନ ଖୋଜପତିବ ।

ପ୍ରଶ୍ନ- ଝିଅଙ୍କ ନିରାମିରେ ପ୍ରେମ ଲୁଚି ରହିଥାଏ କି ?

-ତପନ ସାହୁ, କେତେବୁନ୍ଦି

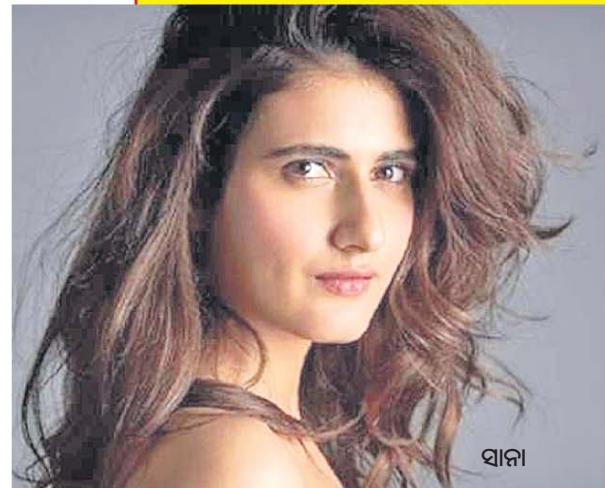
ଉତ୍ତର: କେତେକ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭରେ ନିରାମିରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । କେତେକ ତାହାକୁ ହିରିଯେଥିଲି ନିଅନ୍ତି ଆଉ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଅନେକ ନେଗେଟିଭ କଥା ଭାବନ୍ତି । ପ୍ରେମର ଆରମ୍ଭରେ ପ୍ରେମିକାର ନିରାମିକୁ ଚିକେ ହାଲକା ଭାବରେ ନିଅନ୍ତୁ । ତାହାର ସେହି ନିରାମିପାଇନ୍ତିର କାରଣକୁ ନ ଖୋଜି ସେଇବୁ ହୁଁ ଅସଲ ପ୍ରେମର ସ୍ଵତ୍ତ ଆପଣ ପାଇପାରିବେ ।

মেঘনাঙ্ক প্রশংসারে সানা

সানা পঢ়িমা ষেখ এবে জলক প্রশংসারে শত মুঝ। কারণ ষেপরি জলে নামা নির্দেশকঙ্ক থহ কাম করিবাকু ষে জহু বথিথলো। যেতেবেলে তাঙ্ক এপরি সুযোগ মিলিলা, যেতেবেলে ষে আগপছ বিচার ন কর হুঁ ভরিথলো। আৱ ষেহি নির্দেশক জলক কিএ জাণকি ? মেঘনা গুলজার। মেঘনাঙ্ক নির্দেশনারে নির্মত হেবাকু যাউছিন্তি নুআ হিমা ষিনেমা ‘সাম বাহাদুর’। এহাৱ শাৰ্ষক ভূমিকারে অভিনয় কুছুছিতি কিং কৌশল। এথুৱে ভিক্ষ অপোজিৰে কিএ অভিনয় কৰিবে ষেথুপাই দোকিরে পতিথলো মেঘনা। এতকি বেলে তাঙ্ক ভিকি পরামৰ্শ দেজথলো যে, এহি রোল পাই কেবল সানা পঢ়িমা ষেখ হুঁ পিচ। তাঙ্কৰ এপরি পৰমৰ্শকু গ্ৰহণ কৰিবা ষহ বিলম্ব ন কৰি সানাঙ্ক ষহ যোগাযোগ

কৰাযাইথলা। আৱ এপরি অপৰকু গ্ৰাম ষিগনাল দেখাইবাকু ষেতে যেমিতি সানা অপেক্ষা কৰি বথিথলো। এ ষম্পর্কৰে সানা কহস্তি, ‘মেঘনাঙ্ক পৰি নির্দেশকঙ্ক অধুনৱে কাম কৰিবাৰ সুযোগ ভাগ্যৰে থলো মিলে। যেতেবেলে ষে এ নেজ মোতে যোগাযোগ কলে মুঁ বিলম্ব ন কৰ হুঁ ভরিথলি। এথুৱে মোতে যেহি ভূমিকাটি মিলিছি তাহা মো ক্যারিয়াৰ পাই শুভপ্ৰদ সাব্যস্ত হেব বোলি আশা রাখছি।’ এথুৱে সানাঙ্কু ভাৰতৰ পূৰ্বতন প্ৰাচীনমনু রঞ্জিতা গান্ধীক ভূমিকারে ষেখুবাৰু মিলিব। তেবে এহি পিলুৱে ভিকি-সানাঙ্ক যোতি দৰ্শককু কেতে প্ৰতাৰিত কুছু তাহা রিকিজ পৱে হুঁ জলাপতিব।

সানা

ডের
পাইঁ...

দিশা

কথারে অছি- এ মন খোলুথাএ যাহা কালে প্ৰাপ্ত হুৰ তাহা। দেখুনাহাস্তি, দিশা পগনিঙ্ক হাতৱে কেমিত অপৰ পৱে অপৰ। পূৰ্বৰু ষে সাইন কৰিথুৰা কেতেটি ষিনেমা পাই তেজ পিলু কৰিয়াৰিছিতি। তেবে বৰ্ষমান নুআ ষিনেমা পাই তাঙ্ক হাতৱে আৱ সময় নাহিৰ। তথাপি ষে সাইন কৰিথুৰা দুলটি নুআ ষিনেমা পাই তেজ আতকষ্ট কৰিছিতি। তেবে আৱ এক ষিনেমা পাই ষে অন্তুআৱে পতিছিতি। এ নেজ দিশা কহস্তি, ‘নিকটৱে মুঁ ব্যাক-নু-ব্যাক তিনোটি পিলু সাইন কৰিছি। দুলটি পিলু পাই কৌশলীপুকাৰে তেজপাইনাল কৰিছি। হেলে আৱ এক প্ৰোজেক্টকু কিপৰি সময় দেবি তাহা মো পাই মুঁ ষিনেমা কৌশল কৰিবা পূৰ্বৰু তাহাঙ্কু ভল ভাৰৱে অনুধান কৰিছি। কেবল কাহাশী নুহেঁ ষেথুৱে মোৱাৰ ভূমিকাটি কিপৰি অছি ষে নেজ ভল ভাৰৱে রুক্ষুছি। এশু তেশু গুৰুথাএ পিলু সাইন কলে কিছি লাভ নাহিৰ। ষেথুপাই দেখুগাহি পাদ পকাইবাকু পতুছিব। শগ্নী লোকপুঁয়তা পাই মুঁ অম্যথাৱে অংশ প্ৰদৰ্শন ষপক্ষৱে নুহেঁ। এথুপাই মুঁ পূৰ্বৰু কেতেটি ভল ভল অপৰ হাতছতা কৰিছি।’ তেবে দিশা সাইন কৰিথুৰা ষিনেমাগুড়িক ভবিষ্যতৰে তাঙ্ক ক্যারিয়াৰকু কেতে মাইলেজ দেৱিছি তাহা দেখুবাকু বাকি রহিলা।

অনুশোচনা কৰুনাৰাহিতি জন্ম

জিৰ আগ্ৰহম নিকটৱে ৪৪ বৰ্ষ বয়সৱে পাদ দেজছিতি। এহি জন্মদিনকু ষে নিজৰ কেতেজন সাঙ্গক ষহ কোৰিতৰ গাজতৰ লাইন অনুষ্ঠাৱে পালন কৰিথলো। এহি অবস্থাৱে ষে নিজ বলিউত ক্যারিয়াৰকু মোজ আমৃষ্টেৰাষ প্ৰকাশ কৰিথলো। ১০০৪৮ৱে পুক্কিলাভ কৰিথুৰা ‘ধূম’ পিলু তাঙ্কু বেশি মাইলেজ দেজথলা। মডেলিংয়ু আকৰ পালচিথুৰা জন্ম লজিমথৰে বেশি কেতেটি ষিনেমাৰে অভিনয় কৰিয়াৰিছিতি। তেবে নিজ বলিউত ক্যারিয়াৰ ষম্পর্কৰে ষে কহস্তি, ‘হিমা ষিনেমারে মোতে যেতিকি নেম ফেম মিলিছি ষেথুপাই মুঁ দৰ্শককঙ্ক নিকটৱে রণ।। এ নেজ ষেমানকু ষেতে ধন্যবাদ দেবি তাহা কম্প হেব বোলি কৰিছি। এবে মো অভিনাত ‘এক ভিলেন রিচন্স, আগাক এবং ‘পাঠান’ রিলিজ অপেক্ষাৱে রহিছি। এগুড়িকৰে মো ভূমিকাকু দৰ্শক শত প্ৰতিশত মনোৱাঞ্জন পাইবে বোলি আশা রাখছিব। এ পৰ্যন্ত বলিউতৰু মোতে যেতিকি ষপলজতা মিলিছি তাহাঙ্কু মোজ মুঁ খুষি। মোৱাৰ কিছি পিলু ফুঁপ হোজছি, তাকু নেজ অনুশোচনা মধ্য কৰুনি। কারণ মুঁ ষাবুৰেলে ভুলতু কিছি শিখুবাকু চেষ্টা কৰিথাএ।’

ଆମେଷା

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମନେଲ ମିରରରେ ଦେଖାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସ୍ତାଗତ
ଶିହ୍ରାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧୧
ଫଟୋ ବୌଜନ୍ୟ- ଅଞ୍ଚଳ ରଞ୍ଜନ

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଟଙ୍କା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ହାତ୍ ହାତ୍

ହୀରା ହାର

ସ୍ତ୍ରୀ ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଉଠି ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ:
ହେଲଟି ଶୁଣୁଛ, ଉଠି ମ' ଟିକେ ।
ଜାଣିଛ ମୁଁ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖିଲ ତମେ
ମୋ ପାଇଁ ହୀରାର ହାର ଆଣି
ଦେଇଛ ।

ସ୍ଵାମୀ: ହଉ, ଆଉ ଥରେ
ଶୋଇପଡ଼ । ଆଉ ସ୍ବପ୍ନରେ ସେ
ହାରକୁ ପିଛିନିଅ ।

ଇଜତ

ନିଘୋଡ ନିଦରେ ଶୋଇଥିବା
ପୁଅକୁ ଜବରଦସ୍ତ ହଲାଇ ହଲାଇ ଉଠାଇ
ବାପା: ବଢ଼ ଆବାମର ଶୋଇଛୁ । ସ୍କୁଲ
କ'ଣ ପାଇଁ ଗଲୁନି ?
ପୁଅ: ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି
କଥାକୁ ସମ୍ମାନ ଦିବ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍କୁଲ
ଗଲିନି ।
ବାପା: କ'ଣ ? ମୁଁ ତ ତେ ସ୍କୁଲ ଯିବାକୁ
ମନା କରିନି ।
ପୁଅ: ନାହିଁ ଯେ, ହେଲେ ଆପଣ ହିଁ ତ
କହିଥୁଲେ ଗୋଟିଏ ଜାଗାକୁ ବାରମ୍ବାର
ଗଲେ ଇଜତ ରହେନି ।

ଖୁସି

ରାମୁ ଖୁସି ହୋଇ ରାତ୍ରୁକୁ:
ଜାଣିଛୁ ଆଜି ତ୍ରୈନରେ
ଗଲାବେଳେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ
ଏକ ସୁନ୍ଦର ଝିଅ ମୋ ସହ
କଥା ହେଲା ।
ରାତ୍ରି: ସତ ! ସେ କ'ଣ
କହିଲା ?
ରାମୁ: ସେ କହିଲା, 'ଉଠ !
ଏଇଟା ଲେଡିକ୍ ସିର ।'

ନୂଆବର୍ଷର ଭ୍ରମଣ

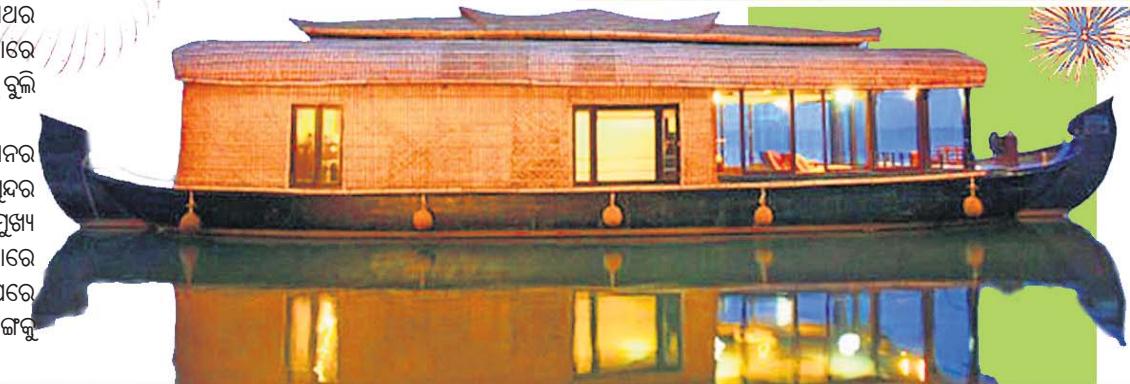
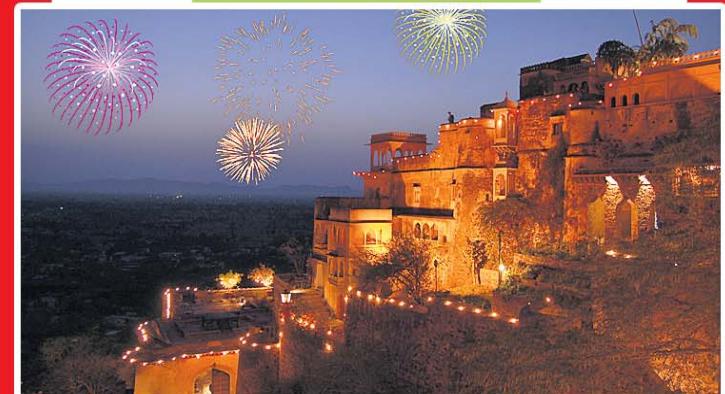
ନୂଆବର୍ଷ ଆସିଲେ ପାର୍ଟି, ଫଳଶନ, ପିଲମ୍‌ବିଜ ଉତ୍ସବ ପ୍ଲାନିଂ କରିବା ସାଧାରଣ କଥା। ଯଦି ଆପଣ ମଧ୍ୟ ସେମିତି କିଛି ଯୋଜନା କରୁଥାନ୍ତି, ତା'ହେଲେ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କିଛି ଖାସ ଡେଣ୍ଟିନେଶନ ମଧ୍ୟରୁ କାହାକୁ ବି ଚଯନ କରିପାରିବେ। କାରଣ ଏହିଥିରୁ ପ୍ଲାନଗୁଡ଼ିକରେ ବେଶ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଭଙ୍ଗରେ ନୂତନ ବର୍ଷକୁ ସାଗତ କରାଯାଇଥାଏ; ଯେଉଁଠାକୁ ଗଲେ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ମିଳିବା ସହ ପ୍ଲାନୀୟ କିଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ...

କାରୋନା ମହାମାରାକୁ ନେଇ ଲୋକଙ୍କ ମନରୁ ଭୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ବି ଆଗରୁ ଆସୁଥିବା ନୂଆବର୍ଷରେ କୁଆଡ଼େ ଟିକେ ବୁଲି ଆସିବାକୁ ହୁଏତ ଆମ ଉତ୍ସବ ଅନେକେ ପ୍ଲାନିଂ କରିବାରେ। ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ବି ଏମିତି କିଛି ପ୍ଲାନିଂ ରହିଛି, ତା'ହେଲେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଯେ କୌଣସି ଡେଣ୍ଟିନେଶନକୁ ଚଯନ କରିପାରିବେ। ତା'ସହିତ ବୁଲିଗଲାବେଳେ ସାଙ୍ଗରେ କାରୋନାର ଦ୍ଵିତୀୟ ତୋକ୍ ଭାବିନିର ସାର୍ଟିଫିକେଟ, ମାସ୍ ଓ ସାନିଗାଇଜର ନିଶ୍ଚଯ ନେଇକି ଯିବେ। ଏଥୁହିତ ସାମଜିକ ଦୂରତା ରକ୍ଷା କରିନିଜ ହୁଏଥାରରେ ବୁଲିଗଲେ ନୂଆବର୍ଷର ପ୍ଲାନିକୁ ବେଶ ଭଲରେ ଉପତୋଗ କରିପାରିବେ। ତା'ହେଲେ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା କେତୋଟି ଖାସ ସ୍ଥାନ ହେଲେ ଡେଣ୍ଟିନେଶନ ସମ୍ପର୍କରେ...

*ଗୋଆ: ଏହା ଏମିତି ଏକ ପ୍ଲାନ ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ହେଉ ଅବା ନୂଆବର୍ଷକୁ ବେଶ ଆନନ୍ଦର ସହକାରେ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ। ବାରିଆଡ଼େ ରଙ୍ଗିନ ଆଲୋକମାଳାର ସାଜସଜା ସାଙ୍ଗକୁ ମୁଣ୍ଡିକ ଫେଣ୍ଟିଭାଲର ଆୟୋଜନ ଏଠାକାର ପରିବେଶକୁ କରିଦେଇଥାଏ ବେଶ ରଙ୍ଗିନ୍। ତା'ସହିତ ଗୋଆ ବିରତରେ ରଙ୍ଗାରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଝେଳକ ବି ଦେଖିବାର ମିଳିଥାଏ; ଯାହା ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ଦେଇଥାଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଣ୍ଠୁ।

*ଉଦୟପୁର: ରାଜ୍ସାନାର ଉଦୟପୁର ବି ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀ, ଯେଉଁଠାରେ ନୂଆବର୍ଷକୁ ସାଗତ କରିବା ପାଇଁ ଜୋରସୋରରେ ପ୍ରମୁଖ କରାଯାଇଥାଏ। ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖୁବ୍ ଶ୍ରୀରୂ ଆରମ୍ଭ କରି ନାମାଦାମୀ ହୋଇଲେଇ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି। ତା'ଛଢା ଏହି ସବୁ ହୋଇଲେଇଗୁଡ଼ିକରେ ନୂଆବର୍ଷ ସେଲିବ୍ରେଶନ ପାଇଁ ଅନେକ ରଙ୍ଗାରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟକୁମର ଆୟୋଜନ ବି ହୋଇଥାଏ। ରାତିରେ ଆତ୍ମସବାକ୍ ସହ ସାଜାତର ତାଳେ ତାଳେ ଝୁମ୍ବୁମ୍ବୁ ଲୋକେ ଏଠି ନୂତନ ବର୍ଷକୁ ସାଗତ କରିଥାନ୍ତି। କିନ୍ତୁ କାରୋନା ମହାମାରୀ ପାଇଁ ଥାର ସେତେ ଧୂମଧ୍ୟମରେ ହୁଏତ ନୂଆବର୍ଷ ପାଳନ ନ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଥିବା ଅନେକ ଏତିହାସିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମୁଲୀରୁ ବୁଲି ଦେଖିବାରେ ବି ନିଆରା ଆନନ୍ଦ ପାଇପାରିବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଣ୍ଠୁ।

*ଜେସଲମେର: କେବଳ ଉଦୟପୁର ନୁହେଁ ରାଜ୍ସାନାର ଜେସଲମେର ବି ନୂଆବର୍ଷରେ ଛୁଟି କାଜାଇବା ପାଇଁ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ପ୍ଲାନ। 'ଦି ଗୋଲ୍ଲେନ ସିଟି' ଭାବେ ପରିଚିତ ଏହି ସହରର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ଜେସଲମେର ଦୁର୍ଗ। ତା'ଛଢା ଏଠାରେ ଓଟ ପିଠିରେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ବାଲି ଉପରେ ସତନ୍ ଭାବେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କ୍ୟାମରେ ରହିବା ସାଙ୍ଗକୁ

ସବୁରୁ ଛୋଟ ଘୋଡ଼ା

ଘୋଡ଼ା ଓ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଥିବେ । ଏହାର ଉଚତା, ବଳିଷ୍ଠ ଶରାର ଓ ପ୍ରତ ବେଗରେ ଦୌଡ଼ିବାର କ୍ଷମତା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଜଣି ନିବେ । ତେବେ ଏମିତି ବି ଏକ ଘୋଡ଼ା ଅଛି ; ଯାହାକୁ ଦେଖୁଲେ ଆପଣ ଭାବିପାରିବେନି ଏହା ଏକ ଘୋଡ଼ା ବୋଲି । କାରଣ ତା' ଭିତରେ ଘୋଡ଼ାର କୌଣସି ବିଶେଷତା ଦେଖୁପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ତା'ର ଆକାର ବହୁତ ଛୋଟ । ଏତେ ଛୋଟ ଯେ, ଲାଗେ ସତେ ଯେମିତି ତାହା ଏକ ଘୋଡ଼ା ନୁହେଁ ବରଂ ଏକ ଛୋଟିଆ କୁକୁର । ସେହି ଘୋଡ଼ାର ନାମ ହେଉଛି 'ବମ୍ବଲ' । ପୋଲାଣ୍ଡର ଲତକୁଣ୍ଡ କାଷକାଢା ଶୁତ ପରକର ଏହି ଘୋଡ଼ାର ଉଚତା ମାତ୍ର ୧୫୦ ମୀଟ୍ ଲାଗେ । ତେଣୁ ତାକୁ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଛୋଟ ଘୋଡ଼ା ଭାବେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ବମ୍ବଲର ମାତା ପିତାଙ୍କ ଆକାର ସାଧାରଣ ଘୋଡ଼ା ପରି ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ବମ୍ବଲ ଏକ ବାମନ ଘୋଡ଼ା । ଆକାରରେ ଛୋଟ ହେଲେ ବି ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ବେଶ ପ୍ରିୟ ।

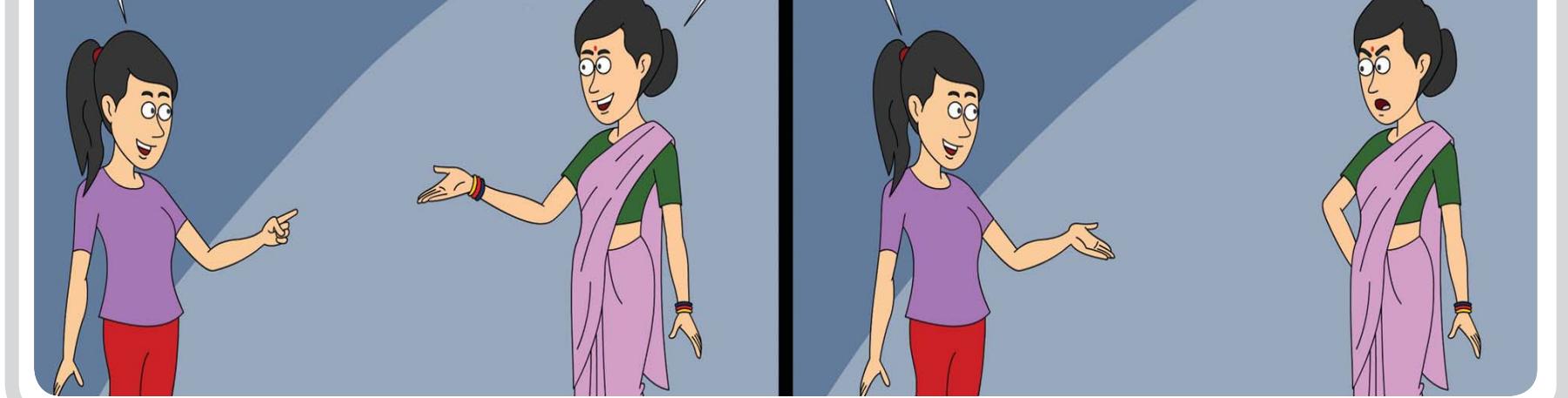

କାର୍ତ୍ତିନ କର୍ତ୍ତର

ମା' ଆମ ପଢ଼ିଶାଯାଇର ଯେଉଁ ବଜ୍ଞାଳୀ ଭାରତ ରହୁଛନ୍ତି,
ତାଙ୍କ ନାଁ କ'ଣ ତାରଙ୍କ ?

ନାହିଁ, ତାଙ୍କ ନାଁ ପରା ମିନାକ୍ଷା ସେନ୍ ।

ତାହାଲେ ତମେ ନଥିବାବେଳେ ବାପା ତାଙ୍କୁ ତାରଙ୍କଙ୍କ
ତାଲିଙ୍କ ବୋଲି ତାକନ୍ତି କାହିଁକି ?

ପ୍ରଶ୍ନ ଏକ, ଉତ୍ତର ଥଳଟା - ତାହା ସିଂ ଦୀପନ

କିଏ କେତେ କାଳ ବଞ୍ଚିବ ମରିବ ସେ ତ ମୁହଁ ବଡ଼ କଥା । ଧର୍ମ କର୍ମ ଯଦି କିଛି କଲ ନାହିଁ ତେବେ ବଞ୍ଚିବାରା ବୁଥା ।

ଜଣେ ବୟସ ପିତୃ ପ୍ରତିମି ପାଲାକାର ସେବିନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀକୁ କହୁଥିଲେ ଏ କଥା । ଅର୍ଜିତ ଧନକୁ ନ ଖାଇ ନ ପିଲ ସଞ୍ଚ ବୁଡ଼ା ମାଙ୍ଗଡ଼ ପରି ସତ୍ରୁତି, ଅଶୀ, ନବେ ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିବାରେ କିଲାଇ ? ମଲା ପରେ ଧନକୁ ଜ'ଣ ବୋହିକି ନେବ ? ଜାବନର ଏଇ ସୁମ୍ବ ତହିଁ ଗୁଡ଼ିକୁ କିଏ ବୁଝେ କହିଲେ ? ଅନ୍ୟମାନେ ଯାହା ବୁଡ଼ି କାମରେ ଲଗାନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଏ କଥା ବୁଡ଼ିକ ଗଲା ଫଳାଇ କହୁଥିବା ଲୋକଗୁଡ଼ିକ ଯେତେବେଳେ ନିଜେ ଏହାର ଓଳଟା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାଟି କେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ଭାଙ୍ଗିଯାଏ । ଏ ସଂସାର ମାୟା, ମିଛ

ଚିନ୍ତନ ଚିନ୍ତନ

ଶ୍ରୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଜୀ

ତାଙ୍କର ସେବା ଶୁଣୁଥିଲେ । ଦିନେ ତାଙ୍କ ଗାଁକୁ ଜଣେ ସାଧୁ ପ୍ରବଚନ ଦେବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ଏ ସେଠେ ଜଣକ ଡକ୍ଟର ସାଧୁଙ୍କୁ ନିଜ ଘରେ ରାତ୍ରି ଭୋଜନରେ ଆପ୍ୟାଯିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଘରରୁ ତାକି ଆଶିଲେ । ସବୁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି କୌଣସି କହୁତା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ନିକଟମ୍ଭୁ ବଜାରକୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଏଣେ ସାଧୁ ଭୋଜନ କହୁଥିବା ବେଳେ ସେଠେ ଧର୍ମପତ୍ରୀ ସେଠୋଣୀଙ୍କୁ ଏମିତି ଗପିଥିବା କରିବା ଭିତରେ ପମାରିଲେ - ଆପଣଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତି କେତେ ? ଆପଣଙ୍କ କୃପାରୁ ଆମର ଚାରି ପୁତ୍ର ଆଜ୍ଞା - ମୁଣ୍ଡରେ ଓଡ଼ଣି ଚାଣି ସେଠୋଣୀ ଉଭର ଦେଲେ ।

ସାଧୁ ପୁଣି ପମାରିଲେ - ଆପଣଙ୍କ ଧନରତ୍ନ ସବୁ କେତେ ? କ୍ଷିତି ହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି ସେଠୋଣୀ କହିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃପାରୁ ଅଞ୍ଚଳ ଲୋକେ ଆମକୁ କେପିପତି ବୋଲି କୁହାନ୍ତି ।

କାମ ସାରି ସେଠେ ଘରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେତେବେଳକୁ ସାଧୁଙ୍କୁ ଭୋଜନ ବି ଶୋଷ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ସାଧୁଙ୍କ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିକଟମ୍ଭୁ ଏକ ମନ୍ତ୍ରରେ କରାଯାଇଥିବାରୁ ସେଠେ ସାଧୁଙ୍କ ସହ ମନ୍ଦିର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିବା ବେଳେ କାହିଁକି କେଜାଣି ସେଠୋଣୀଙ୍କୁ ପମାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁଣି ଦୋହରାଇ ସେଠୋଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ - ଆପଣଙ୍କ ପୁଅ କ୍ଷିତି କେତେ ?

ମୋର ତ କ୍ଷିତି ନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ପୁଅ ଅଛି - ସେଠେ ଉଭର ଦେଲେ ।

ସାଧୁ ଚିକିତ୍ସା ହୋଇଗଲେ । ସେଠୋଣୀ ତ କହୁଥିଲେ 'ଚାରି' ବୋଲି କିନ୍ତୁ ସେଠେ କହୁନ୍ତି 'ଏ' ! ଏ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ସତ କହୁନ୍ତି ?

ସାଧୁ ପୁଣି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ - ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଧନରତ୍ନ କେତେ ଅଛି ? ସେଠେ ଉଭର ଦେଲେ - ମାତ୍ର ପଚିଶ ହଜାର ଚଙ୍ଗା ।

ସାଧୁ ଆବୁନ୍ତି ବିଶିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେଠୋଙ୍କୁ କୋଟିପତି ବୋଲି ସମତ୍ର ଜାଣନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କର ପୁଣି ପଚିଶ ହଜାର ବୋଲି କହୁନ୍ତି କେମିତି !!

କାଳେ ସେଠେ କିନ୍ତୁ ଲୁଚାର ଥିବେ - ଏଇଯା ଭାବି ସାଧୁ ଏବେ ତୃତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ଆପଣଙ୍କ ଆୟୁ କେତେ ? ସେଠେ କହିଲେ 'ମାତ୍ର ଚାଲିଶ ବର୍ଷ' । ସେଠେ ରୁଚି ସବୁ ଧଳା ହୋଇଗଲାଣି । ଚର୍ମ ଲୋଗାକୋଟା ।

ଏସବୁଙ୍କ ଦେଖିଲେ ଯେ କେହିବି ତାଙ୍କର ବୟସ ସବୁରି କି ପଚଟୁରି ବୋଲି କହିବ । କିନ୍ତୁ ଲୟେ କହୁନ୍ତି କ'ଣ ନା ଚାଲିଶ । ସାଧୁ ଏଥର ଆଉ ସମ୍ବାଦି ପାଇଲେ ନାହିଁ । ଏପରି ଉଭରର ରହସ୍ୟ ବାବଦରେ ସେ ସେଠୋଙ୍କୁ ସିଧା ପଚାରି ବହିଲେ ।

ସହଜ ସୁଲଭ ଭଙ୍ଗରେ ସେଠେ କହିଲେ, ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା-ମୋ ପୁଅ କ୍ଷିତି ବାବଦରେ । ବାସୁବରେ ମୋର ଚାରିବୁଅ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଧାର୍ମିକ ଆଉ ଆଜ୍ଞାକାରୀ । ସେଇ ହିସାବରେ କହିଲି ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋର ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ।

ଆପଣଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଥିଲା ଧନକୁ ନେଇ । ମୋ ପାଖରେ ଯଦିଓ ଲକ୍ଷ ଲଙ୍କାର ସମ୍ପର୍କ ବାଢ଼ି ଅଛି କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମଳା ପରେ ଏହା ମୋ ପୁଅ ନାଟିମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଲେଇବ । ଏଥରେ ମୋର ଲାଭ କ'ଣ ? ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପର ଉପକାରରେ, ଧର୍ମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଁ ମାତ୍ର ପଚିଶ ହଜାର ଜଣଙ୍କ ଖର୍ଚ୍‌କରିବାର କହିପାଇଁ କାହାର ପୁଅର ସହିତ ଯିବ । ତାହା ହିଁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଧନ । ସାଧୁ ସେଠୋଙ୍କୁ ମନେ ତାରିପା କହୁଥିଲା ବେଳେ ସେଠେ ନିଜ ତୃତୀୟ ଉଭର ରହସ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ ଯେ, ମୋର ବୟସ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତରେ ଅଣ୍ଟା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଚାଲିଶ କହିଲି ଏତଥିପାଇଁ ଯେ ଆଜାନ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ତେଳେ ମୁଁ ଜଣେ ମୁଁ ମଳାରୁ ଦୀକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରି ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକମୟ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛି । ପ୍ରଥମ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ବେଳାରେ ବିତି ଯାଇଥିବାରୁ ପର ଚାଲିଶ ବର୍ଷ ହିଁ ମୋର ପ୍ରକୃତ ଆୟୁ ବୋଲି ମୁଁ ମନେ କରେ ।

ପାଠକେ ! ସେଠେ ମତିଗତି ହିଁ ପ୍ରମାଣ କରେ ଯେ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଏପରି ମାନସିକତା ରହିବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁଗା । ଭିତରଟାକୁ ଠିକ୍ ନ କରି କେବଳ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖାଇ ହେବାକୁ ଯାଇ ଦେବ ସାରା ଅଭେଦରେ ଗ୍ରାମର ତିଳକ ବୋଲି, ରୁଚିରେ ବର କ୍ଷାର ବୋଲି ଜଣ ତିଆରି କରି ଗୋରୁଆ ପିଷି ବୁଲ୍ଲିଲେ ଲୋକେ ତ ହସିବେ ବରଂ ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ହାତ ଉଠାଇବାକୁ ବି ପଛଗୁଞ୍ଚା ଦେବେନି ।

- ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସଂଧାରେ, ରାମନଗର,
ଚେଲେଜ୍ ପେଣ୍ଟ, କଟକ, ମୋ - ୧୪୩୭୨୯୭୯୯

ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମାଜୀକା

ଡଲିଗଲା ବନ

ଲେଖକ-ଗୁରୁକଳ୍ପାଣ ମହାପାତ୍ର

ପ୍ରକାଶକ-ଦକ୍ଷ ବୁଲ୍କସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୂଲ୍ୟ-୧୯୦ଟଙ୍କା

ଡଲିଗଲା ବନ ଗୁରୁକଳ୍ପାଣ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ କବିତା ପୁସ୍ତକ । ଏଥରେ ୪୭ଟି କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ପ୍ରଥମ କବିତାର 'ସାକଳ' ଏଥୁରେ କବି ଲେଖନ୍ତି, " ଗୋଟିଏ ହାତରେ ତୀରଣ୍ଣ କୃପାଣି କରିଥିବା କହୁଥାଏ ତ/ଆରଟ ହାତରେ ତୁରନ୍ତର ଦୁଇତିର ଜଳିଜିତ ଆଲୋକିତ କହୁଥାଏ / ତା ଗରିପଟେ ବେଳିଥିବା ସମର ବିଶ୍ଵାଳୁ' "ତମକ୍ଷାର ଭାବେ ଏଥରେ ଜାବନ କିପରି ଦିଲୁଡ଼ି ଦ୍ୱାରା ଜଳିଜିତ ଆଲୋକିତ ହୋଇ ବିଶ୍ଵା ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶକ କରିବାରେ କହିଲେ ଗେହିନ୍ତି କେମିତି ଶାର୍କ୍ଷଣୀ କହିଲେ ଜାଣ ପାରିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ କାଚନାଶ ହେଲେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବାବେଶରେ ଉତ୍ସୁକ ଉଠି ହାତକୁ ପ୍ରାଣଚିନ୍ତା ହେଲେ ସାମାନ୍ୟ ଭାବାବେଶରେ ଯେଉଁ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ

ଶ୍ରୀରୋଧାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀରୋନାମା ବିଷ୍ଣୁ ସେଠେ ପୁସ୍ତକ । ଏଥୁରେ କବିତା ଲେଖନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା କିମତି କିମତି, ସାଧାରଣ କିମତି କିମତି କିମତି କିମତି । ମଣିଷ ମାନସିକତା କେତେ ନିକୁଷ୍ଟ ଆଉ ହାନି ହୋଇଲୁ ସେ ତାକୁ କବିତା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିଷିନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଓ ପ୍ରତିତାଙ୍କ ନେଇ ଆପଣାର କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ନିକୁଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା କବି ଗୁରୁକଳ୍ପାଣଙ୍କ ପୁସ୍ତକଟି ଡିଅଥା ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ସତନ୍ତ ପ୍ରକାଶକ । ଏଥାରେ ଶ୍ରୀରୋଧାର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ରୀରୋନାମାର ଜନ୍ମ । ସେ ଏକାଧାରରେ ଜଣେ କବି, ଗାତ୍ରିକାର, ସଂଗଠକ ଓ ଜନସେବକ । ଆଶା ପୁସ୍ତକଟି ନିଷ୍ଠା ସାହିତ୍ୟ ଓ ରାଜନୀତିରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଦୃତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀରୋଧାର୍ଯ୍ୟ
ଶ୍ରୀରୋନାମା

ଲେଖକ- ବିଷ୍ଣୁ ସେୟୀ

ପ୍ରକାଶକ- ସାଧାରଣ ପର୍ମିକ

ଥ୍ୟୀ ତି ଅଳ୍ଲା ସାଉଣ୍ଡା

ବାପାମା' ହେବା ସୌଭାଗ୍ୟର କଥା । ଏହା ଏମିତି ଏକ ଖୁସି ଯାହାକୁ ଉପଲବ୍ଧ କରିବାକୁ ସମସ୍ତେ ଚାହୁନ୍ତି । ତେବେ ଜନ୍ମ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମା' ଛୁଆର ଉପର୍ଦ୍ଵିତ୍ତକୁ ନିଜ ଗର୍ଭରେ ବେଶ ଅନୁଭବି ପାରିଥାଏ । ଆଉ ସେ ଅନୁଭୂତି ସବୁଠା ନିଆରା । ତା' ସହ ଅଳ୍ଲା । ସାଉଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ଗର୍ଭପ୍ଲଟ ଶିଶୁର ଟ୍ରିଟି ଓ ଆକାର ଦେଖିବା ଏକ ଅନୁରତ ଖୁସି ଆଣିଦେଇଥାଏ । ହେଲେ ଯେଉଁ ଦମ୍ପତ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିହାନ ସେମାନେ ଅଳ୍ଲା ସାଉଣ୍ଡା ମାଧ୍ୟମରେ ଗର୍ଭପ୍ଲଟ ଶିଶୁର ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଇ ପାରି ନ ଥାନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ଅସିଯାଇଛି ଥ୍ୟୀ ତି ଅଳ୍ଲା ସାଉଣ୍ଡା ସୁଖିଧା । ପୋଲାଣ୍ଟର ଏକ କଞ୍ଚାମାନୀ ଏହି ପଢ଼ିତିକୁ ବିକରିତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି କଞ୍ଚାମାନୀ ମା' ଗର୍ଭରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଶିଶୁର ଅଳ୍ଲା ସାଉଣ୍ଡା ଲମେକକୁ ଥୀ ତି ମତେଲରେ ରୂପାନ୍ତର କରୁଛି । ଫଳରେ ଦୃଷ୍ଟିହାନ ଦମ୍ପତ୍ତି ତାକୁ ସର୍ବ କରି ଗର୍ଭପ୍ଲଟ ଶିଶୁର ଅନୁଭବ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଥୀ ତି ମତେଲକୁ କଞ୍ଚାମାନୀ ନନ୍ଦ ଚକ୍ର ବାଯୋପ୍ଲାଷ୍ଟିକରେ

ଫୁଲ ଆନ୍ତିର ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲ୍

କେଶସଜ୍ଜା ନାରୀ ଶୁଙ୍ଗାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ । ଏହା ନାରୀର ସୌଭାଗ୍ୟକୁ ବ୍ରିଘୁଣିତ କରିଦିଏ । ସାଧାରଣତଃ ପୋଷାକ ପରିପାଳନ ଅନୁସାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କେଶସଜ୍ଜା କରାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଭିଏଭନ୍ନମାର ଗୁମ୍ଫେନ ଫ୍ରାନ୍ ଟ୍ରି ନାମକ ଜଣେ ଯୁବ ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲିଷ୍ଟ ଏବେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲ୍ କରି ବେଶ ଚର୍କାରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ହେଉଛି ବେଶ ଆକର୍ଷକ ଫ୍ଲୋରାଲ ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲ୍ । ୨୮ ବର୍ଷାୟ ଗୁମ୍ଫେନ ୨୦୧୫ରେ ବାଯୋଟେଲୋଲୋଜିରେ ଡିଗ୍ରୀ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ତାଙ୍କର ଆର୍ଟ ପ୍ରତି ପ୍ରବଳ ଦୁର୍ବଳତା ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ହୋ ତି ମିନ୍ ସହର ଯାଇ ମେକଅପ୍ ଓ ହେୟାରଟ୍ରେସିଂ ଶିଶୁବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ପ୍ରଥମେ ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଭୁଲ ବୋଲି ଅନେକେ କହିଥୁଲେ । ହେଲେ ଗୁମ୍ଫେନ ସମସ୍ତକୁ ଭୁଲ ପ୍ରମାଣିତ କରି କମ ସମୟ ଭିତରେ ଭିଏଭନ୍ନମାର ଭଲ ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲିଷ୍ଟ ହୋଇପାରିଥୁଲେ । ସେ ବିଭିନ୍ନ ଆକର୍ଷକ ଫୁଲର ହେୟାରଷ୍ଟାଇଲ୍ କରିଥାନ୍ତି ।

ତିଆରି କରୁଛି; ଯଦ୍ବାରା ମା' ଓ ଶିଶୁ ପ୍ରତି କୌଣସି ବିପଦ ଆସି ନ ଥାଏ । କଞ୍ଚାମାନୀ ଦାବି କରୁଛି କି ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶର କିଛି ଦୃଷ୍ଟିହାନ ଦମ୍ପତ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ଉଚ୍ଛବ ସୁଖିଧା ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଗରୁ ଏହି ସୁଖିଧା ବିଶ୍ଵର ଅନ୍ୟ କିଛି ଦେଶରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବାକୁ ବି ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି ।

ମୂଆବର୍ଷର ଭିନ୍ନ ଏକ ପରମତା

ପକ୍ଷିଶ ଆମେରିକାର ଇକ୍କେଉସରେ କାହିଁ କେଉଁଜାକରୁ ନବବର୍ଷକୁ ନେଇ ଚାଲିଆସିଛି ଭିନ୍ନ ଏକ ପରମତା । ଏଠାରେ ନବବର୍ଷ ପୂର୍ବ ରାତିରେ ଲୋକେ ଏକ ପାଳଭୂତେଜୁ ଜାଲିଆସିଛି । ଭାବୁଥେବେ ପାଳଭୂତେଜୁ ବା କାହିଁକି ମୂଆବର୍ଷ ସାଗର ଅବସରରେ ଜାଲାଯାଏ । ତେବେ କହି ରଖୁଛୁ ଏହା କୌଣସି ସାଧାରଣ ପାଳଭୂତେଜୁ ନୁହେଁ । ଏଠାକାର ଅଧିବାସୀ ପୂର୍ବବର୍ଷର ସବୁ ତିକ୍ର ଅନୁଭୂତିକୁ କାଗଜରେ ଲେଖି ତାକୁ ପାଳ ଭୁତ ଭିତରେ ଭର୍ତ୍ତା କରି ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ତେବେ କେବଳ ତିକ୍ର ଅନୁଭୂତିଭରା କାଗଜ ନୁହେଁ, ବରଂ ଖରାପ ଅନୁଭୂତି ଥିବା ଫାଗୋଗ୍ରାଫ, କପଡ଼ା ଓ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ତା' ଭିତରେ ରଖନ୍ତି । ଆଉ ସେହି ପାଳଭୂତେଜୁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ପିନ୍ଫାଇ ନବବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଦିନର ମଧ୍ୟାତ୍ରରେ ଜାଲ ଦିଆନ୍ତି । ଏତିକି କରିବାର ଉଦେଶ୍ୟ ଥାଏ ସବୁ ପୁରୁଣା ତିକ୍ର ଅନୁଭୂତିକୁ ଜାଲିପୋତି ନଷ୍ଟ କରି ଦେଖାଇବା ସେବକୁ ଭୁଲ ନୁଆ ଭାବେ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ କରିବା । ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵାସ ଥାଏ ଏତିକି କଲେ ସୌଭାଗ୍ୟ ଓ ସୁଖଶାନ୍ତି ଆସିଥାଏ ।